

El Molotret

Curs 2016-2017 - IES SOLLANA
Núm 10

ÍNDEX

Editorial	2-3
Aflia't a l'AMPA	3
Equip de mediació	4-5
Setmana dels projectes	6-7
Dia del llibre	7
Setmana cultural	8
Juan Molerés Ibor	9
Jornades de portes obertes	10
Excursió de Francès	11
Premis extraordinaris de primària i secundària	11
Prova cangur 2017	22
Música	14-15
Eixida al teatre i visita al Hemisferi	16
Una any més de Big Challenger	17
En una guàrdia del pati	18-19
Tres alumnes de nostre centre obtenen el nivell A-2 d'anglès	19
Algorisme d'Euclides per al càlcul del MDC	20-22
Concurso de relato coca-cola	23
Hem reciclat	24
No la deixes sola. El rap l'IES de Sollana	25
La murta, una oportunitat didàctica a l'aire lliure	26
Creació literària	28-31
Còmic	32
F.P.B.	33
Passatemps	34
Cal·ligrama	35

Foto de portada:

Professora Cristina Alberto

Contraportada:

Ana Paula Blabino (2n B)

IES Sollana, juny 2017

Maquetació i impressió: Fent Impressió

C/ La Punta, 72 - SUECA

962033939 - info@fentimpressio.net

D.L. V-2104-2010

EDITORIAL

Ara que acaba el curs és un bon moment per fer la vista enrere i repassar l'any que ara acaba. El curs començava per a nosaltres amb diverses novetats entre les que destacaven la posada en marxa del banc de llibres previst per la Conselleria d'Educació, l'entrada en 2n i 4t d'ESO de la LOMQE i, pel que respecta al nostre centre en concret, amb el programa de tutoria entre iguals coordinat pel nostre Departament d'Orientació.

El banc de llibres ha permès que l'alumnat de 1r i 3r d'ESO i FPB que participava disposara del 90% del llibres de text de manera «gratuïta» mentre que en 2n i en 4t només es van rebre diners per poder proporcionar 3 llibres. La tasca d'arreglada i repartiment de llibres va suposar la implicació de tutors, conserges i del nostre administratiu. La gestió va ser molt ràpida ja que quasi tots els alumnes van disposar del llibres des de la primera setmana.

L'entrada de la LOMQE en 2n i 4t d'ESO duia noves assignatures que pel que respecta a l'alumnat de 4t suposava una major oferta educativa sobretot per a aquell alumnat que volen continuar els seus estudis amb un Batxillerats Humanístic ja que implica a les assignatures de Llatí i Economia. També per a l'alumnat que vol continuar amb els seus estudis mitjançant la FP, la LOMQE ha suposat l'entrada de matèries que tenen més a veure amb els seus interessos.

El programa de tutoria entre iguals suposava la possibilitat de facilitar la transició dels alumnes de 6è a 1r d'ESO. La mesura consisteix en assignar a cada alumne/a de 1 un altre alumne/a de 3r i 4t que pugui ajudar-lo en els primers dies, on tot es nou i per tant ni es coneixen el nou centre ni la seua manera de funcionar. Des de l'Equip Directiu considerem que és ferramenta molt bona per facilitar aquest trànsit i per millorar la convivència al centre.

De manera global, volem destacar la millora de la convivència al centre que es reflecteix amb que aquest curs ha estat el curs on menys expedients s'han incoat. Volem agrair

la col·laboració i implicació de professorat i alumnat i molt especialment de tutors/es i de l'equip de mediació.

Des del punt de vista acadèmic cal destacar la participació del centre en la Setmana dels Projectes que ens ha servit per a introduir o prendre un primer contacte amb l'aprenentatge basat en projectes.

! Per tots i per a tots els nostres fills!!

Acaba el curs escolar 2016/2017 i toca fer balanç. Este curs hem tingut el 67% de quota d'afiliació, açò representa un 11% més que l'any passat però encara no es suficient, és per això que continuem fent insistència en què els pares han d'implicar-se. Continuem necessitant representació en l'institut per a poder assistir a Consells escolars i que l'Ampa pugui cobrir totes les necessitats que es deriven al llarg del curs escolar tant per als nostres fills com per a mantindre el diàleg amb el centre educatiu.

Al llarg d'este curs hem programat 4 xerrades en l'Escola de pares a qui han assistit un total de 70 pares compromesos i conscients que es necessita estar format i informat per a poder afrontar els canvis que els nostres fills patixen en l'adolescència i poder ajudar-los a encaminar el seu futur.

Hem estat presents en totes les iniciatives que s'han tingut des de l'IES i desde l'Ajuntament, i hem fet difusió de totes les activitats que es fan al llarg del curs escolar en xarxes socials.

Per últim, volem aprofitar per a donar les gràcies a Inma Paredes Fuentes, que durant estos 4 anys ha sigut membre de la junta directiva i ha estat ajudant i recolzant en tot el que se li requeria.

Vos desitgem que passeu un bon estiu i!

I no ho oblideu!

Vos esperem el pròxim curs perquè l'Ampa

SOM TOTS!! La Junta de L'Ampa

ies.sollana.ampa@gmail.com

L'exposició dels treballs fets pels alumnes a la Casa de la Cultura va ser una mostra de la creativitat i la capacitat per a treballar en grup del nostre alumnat.

Per concloure ens agradaria felicitar a l'alumnat que conclou els seus estudis en 4t i FPB i desitjar-los un pròsper futur.

EQUIP DIRECTIU, Sollana 2017

**XERRADES "ESCOLA DE PARES" 2017
AMPA IES SOLLANA**

GENER	FEBRE	MARÇ
<ul style="list-style-type: none"> 17/01: "Motivació i tècniques d'estudi I" 24/01: "Motivació i tècniques d'estudi II" (segona sessió en punt realitzar conjunta pares/mare) Com podem des de casa ajudar als nostres fills/es en la seva organització i planificació 	<ul style="list-style-type: none"> 24/02: "Com desenvolupar l'autonomia i la responsabilitat en els nostres fills" 	<ul style="list-style-type: none"> 28/03: "Utilització de noves tecnologies. Potencialitat i riquesa assolida"

A LES 18:45 AL SALÓ D'ACTES DE L'IES SOLLANA (I VOS ESPEREM!!)

Xerrades "Escola de pares"

"AMPA SOM TOTS"

Acollida pares/mares 6é Primària
27 d'abril de 2017
INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA
SOLLANA

<http://iesollanaampa.blogspot.com.es>

<https://www.facebook.com/ampaies.sollana>

<https://twitter.com/AmpaSollana>

EQUIP DE MEDIACIÓ

Nosaltres ens apuntarem este curs al grup de mediació, veníem els divendres de vesprada a formar-nos com a mediadors i mediadores. Ens apuntarem perquè ens agrada ajudar a la gent i també per tindre una nova experiència. Les primeres classes van ser més teòriques i per tant avorrides, després vam fer més jocs, rols playings i dinàmiques i es van fer més divertides.

Nosaltres pensem que el programa és interessant per al centre, perquè millora la convivència, com sabem la mediació és una manera de resoldre conflictes pacíficament i ajudar a la gent.

Paula, Jenni, Sonia, Ainhoa, Aida, Regina, Danae i Sandra (noves mediadores)

Nosaltres férem el curs de mediadors el curs passat. El primer curs quedàvem tots els dimarts de vesprada després de les classes per a fer la iniciació. Si, sabem que quedar per les vesprades després de l'institut no sona molt bé, però al final t'acaba agradant i t'ho passes bé. Una vegada acabat el primer any d'iniciació, el segon any fem algunes reunions per a aclarir conceptes. A més a part d'açò també hem fet esmorzars, participarem en una campanya contra el bullying, hem fet el projecte de tutor major. Les nostres experiències personals són diferents i ací teniu alguns exemples:

Neus: La meua experiència ha sigut diferent a com jo creia que seria, ja que jo no volia anar, perquè em semblava avorrit i no tenia ganes. Però al final, Leyre va aconseguir que m'apuntara, ja que tots el dies em deia: "Va Neus, apunta't en mi, que no vull anar marginada". Al final m'ha agradat i la veritat es que li done les gràcies per haver-me insistit tant.

Raül: La meua experiència va ser prou normal, jo em vaig apuntar perquè veia que tots s'apuntaven i em va entrar la curiositat, a més havia escoltat com parlaven els companys que ja duïen un any en mediació i em va semblar divertit, i clar, de vegades podies perdre't alguna classe. Al principi les classes se'n van fer avorrides i pesades, com bé diu la meua companya un dimarts per la vesprada no es fa molt agradable, però em va acabar agradant i encara m'agradà més quan vaig conèixer gent nova.

Leyre: La meua experiència va ser molt senzilla, volia anar perquè m'agrada molt i m'interessava molt eixe tema, tenia curiositat. Volia anar, però no a soles, perquè no sabia qui s'anava a apuntar. Així li vaig insistir a Neus per a que vinguera amb mi, i finalment ho vaig aconseguir. Al principi, va ser prou avorrit, però quan ja no fèiem tanta teoria i férem més pràctica va ser molt millor. També el relaciones amb tot l'equip de mediació, parles en gent que mai pensaries i coneixes a gent que sols veies a l'institut

Si vos interessa participar o que vos ajudem podeu acudir a qualsevol professor o professora o algun integrant de l'equip de mediació (Lluís, Inma, Borja, Lola H, Carmen, Helena A., Sara, Adrian B., Adrián T., Albert, Leyre, Neus, Raül, Eloy, Lola F., Jordi, Marina M., Aida, Paula, Sonia, Natalia, Elisea, Ana Paula, Alexandru, Alex, Bea, Sandra, Regina, Ainhoa, Danae, Jenni i Denis)

Sols ens queda animar-vos a tots vosaltres a formar part d'aquesta gran família de mediació.

Raül, Neus i Leyre

TUTORS MAJORS:

El programa de Tutors Majors és un projecte de tutoria entre iguals, que va nèixer el curs passat. Inicialment l'anomenàrem "Germà Major" i integrava alguns membres de mediació i alumnat de 3r i 4t d'ESO. Al principi el projecte sortia amb la idea de fer un acompanyament a l'alumnat del 1r ESO que tal volta tingueren més dificultats en la integració al centre.

El projecte va anar agafant impuls, remodelàrem el nom i preparàrem un grup d'alumnat per a que rebera el nou alumnat de 1r ESO. Així durant les primeres setmanes de curs tots i totes les alumnes de 1r tenien assignat un tutor o tutora, per a guiar-los, ajudar-los en tot allò que necessitaven, si es que ho necessitaven. Creant un referent (tutor/a) disminuïm la inseguretats que provoquen els espais i les situacions desconegudes i millorem la integració de l'alumnat i per tant facilitem la transició a l'IES.

Després de la tasca inicial es va anar creant una xarxa de suport mutu entre companys, on els i les alumnes ajudaven a altres alumnes en la millora del rendiment acadèmic i la integració social.

Volem agrair a tot l'alumnat que va participar inicialment en el projecte (Carmen, Helena A., Sara, Mar, Marcos, Denis, Lola, Iván, Helena M., Eloy, Leyre, Neus, Raül, Pablo, Àlex i Noelia) i especialment a aquells que heu estat venint a explicar equacions, divisions, problemes de física i química o aquell examen immediat. Gràcies!!!

Equip d'Orientació

Som l'equip de tutors majors i hem començat aquest projecte per ajudar als companys. A cadascú de nosaltres ens han adjudicat un alumne o alumna per ajudar-lo amb determinades assignatures. Cada segon pati del dimarts ens hem reunit per ajudar als nostres "germans" a millorar el seu rendiment escolar. Com a tutors majors, hem perdut alguns patis, però l'experiència ha estat molt bé. Els tutoritzats, o com els diem afectuosament, germans menuts, diuen que entenem millor als tutos majors que als mestres i a més se senten més a gust. Alguns inclús han quedat després de l'horari lectiu, fora del centre per resoldre dubtes.

Vos animem a participar, és gratuït i t'emportes coneixements (ensenyant també s'aprèn) i amistats. Si necessiteu un tutor major, no sols per els aspectes educatiu sinó per qualsevol cosa, podeu acudir al nostre equip.

Equip Tutors Majors.

SETMANA DELS PROJECTES

Per primera vegada al IES SOLLANA hem participat en la Setmana dels Projectes.

Durant tot l'any, alumnes i professors han treballat el tema de «LES TRES R»(Reciclar, Reduir i Reutilitzar) a les classes.

Ha segut una experiència enriquidora perquè hem treballat conjuntament,des de diferents assignatures al voltant d'un tema que ens anima a la reflexió: la defensa del nostre medi ambient.

S'han fet diferents tipus d'activitats en els alumnes: panells d'informació i sensibilització,un teatre amb titelles,estructures de cartró,cremes,llibres en paper reciclat ,rellotges d'arena i un fum de coses més.

Estos projectes s'han exposat a la Casa de la Cultura del 9 al 12 de Maig. I lo més interessant ha segut que representants d'alumnes de tots els nivells han explicat el desenvolupament dels seus projectes a tots els grups amb un grau excel·lent d'implicació.

Ara,el dia 7 de juny portarem els projectes al Museu de les Ciències de Valencia per a mostrar-los a tota la resta de centres participants que en total són 70, i es preveu l'assistència de 1000 persones.

Treballar en projectes ha segut una molt bona experiència que ens anima a continuar gràcies al treball,la implicació,i la gran motivació d'alumnes i professors conjuntament.

Francisco Sánchez, Pilar Argente i Cristina Alberto
Professores coordinadores del projecte

 REDUIR DEFINICIÓ La reducció de residus consisteix en la presa de mesures de caràcter preventiu, per a disminuir la quantitat i perillositat dels residus generats. ACCIONS DE REDUCCIÓ <ul style="list-style-type: none"> • Menjar productes que generen la mínima quantitat de residus. • Utilitzar productes que no calguen per justificar per al medi ambient (sempre que hi siga possible) • Utilitzar la mínima quantitat possible de goma, plàstic, etc. de plàstic. • Preocupar-se d'ús de productes que no puguin tornar a omplir. • Reducció del consum de l'aigua tancant l'aixeta quan no s'usen. • Reducció del consum d'energia apagant les llums quan no les necessitem. 	 REUTILITZAR DEFINICIÓ El procés de reutilitzar es defineix com l'acció de tornar a utilitzar els béns o productes. ACCIONS DE REDUCCIÓ <ul style="list-style-type: none"> • Deixar els productes que no gales a altra persona que els puga utilitzar (llibres, roba, joguets...) • Preferir una bossa prèpia quan s'ha de comprar per no tenir que utilitzar una altra. • Utilitzar draps de cuina i torçaments de tela en lloc de paper de cuina o torçaments de paper. 	 RECICLAR DEFINICIÓ El reciclatge consisteix en la transformació dels residus, perquè tornen a utilitzar-se amb la seua fi inicial o per a altres fins. ACCIONS DE REDUCCIÓ <ul style="list-style-type: none"> • Reciclar el paper: reduïu el consum d'energia, d'aigua i de recursos. • Reciclar el vidre: utilitzeu envàs reutilitzat per a fer altres articles o per crear una altra materialització. • Reciclar el plàstic: reduïu el consum d'energia, no consumeïu i no es necessiten tant productes per a fabricar-los. • Reciclar la roba: la roba pot ser utilitzada per més gent i no es necessiten tant productes per a fabricar-la. • Reciclar l'oli: es pot estalviar i beneficiar al medi ambient.
---	---	--

Mis experiencias en la exposición de las «3R» tanto en las estructuras de Plástica como en los murales de la contaminación acústica de la asignatura de Plástica fueron impresionantes ,porque pude explicar a los otros alumnos del centro y también aprendí mucho de las otras exposiciones de alumnos de otros cursos.

Carlos-Crack-8 2º B

Mi experiencia en la Semana de los Proyectos fue interesante ya que aprendí algunas cosas,también expliqué una parte de Plástica con mis compañeros y pudimos explicar nuestros proyectos a todos los cursos. Fue una experiencia muy buena.

Angela Barrachina Serrano 2ºB

Mi experiencia en la exposición de las «3R» fue muy interesante ya que aprendí cosas de las otras explicaciones de mis compañeros y pude explicar los proyectos que hice.

Javier Martínez 2ºB

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE L'ALUMNAT

PUBLICACIÓ DE TRES LLIBRES AMB PAPER RECICLAT DELS ALUMNES DE 1r i 3r ESO

Enguany l'alumnat de 1r i 3r ESO ha participat en l'elaboració d'un llibre a on han escrit els seus propis relats. Els tres llibres de 1r giren al voltant de la recreació de la mitologia i es titulen: *Imaginación y mitología*, *Mitos inventados*, *Mitología creativa* i els de 3r tracten el tema de l'amor i el desamor i es titola *Batalla de sentimientos*.

El projecte dels llibres s'ha plantejat dins de l'assignatura de llengua castellana amb les professores Pilar Argente i Dolors Cuenca i estan relacionades tant amb l'intent de treballar la lectura i la iniciació a l'escriptura com amb un intent de sensibilització mediambiental. Els llibres publicats en l'editorial Publiberia sota el lema "Si imprimeixes fes-ho bé" són respectuosos amb el medi ambient ja que s'han publicat en paper ecològic i amb materials procedents de boscos gestionats de forma responsable.

A més, els alumnes van gaudir de la xerrada de l'editor, Fabio, on ens explica les diferents tècniques de publicació i reconegué els avantatges de publicar un llibre amb paper reciclat. També destacà la importància de l'aprenentatge de l'escriptura dels alumnes en general i l'interès dels relats amb els temes humans i amorosos dels alumnes de 3r.

Aquest projecte té una continuïtat de uns quants cursos en el Centre però s'ha aprofundit enguany especialment en la qüestió del reciclatge per la connexió que s'ha establert amb la resta dels professors i alumnes que han ofert distintes aportacions relatives al projecte de les tres R.

Departament de llengües

SETMANA CULTURAL 2017

Un any més el nostre centre, i com ja ve sent tradicional des de fa molts anys, celebrà la setmana cultural durant els dies previs a les vacances de Setmana Santa i Pasqua. Les activitats començaren dimarts dia 11 al matí quan l'alumnat de 4^t d'ESO i FPB1 tingueren una conferència sobre la prevenció d'accidents de trànsit organitzada pel PRELAT, mentre que els tallers per a tot l'alumnat s'iniciaren a partir del primer pati. Enguany, l'oferta va ser també abundant i variada: crema de romer per als llavis, periodisme a peu de carrer, expressió artística a la prehistòria, passejant per la història, batukada, confecció de material esportiu, etc.... I de vesprada tots al teatre al Centre Cultural per veure «Suggestió» una peça de terror a càrrec de la companyia «L'últim toc teatre» de Sueca.

A l'endemà, dimecres de matí, tingué lloc l'eixida amb tot l'alumnat i professorat del centre. Enguany amb una novetat, ja que canviarem el paisatge de la marjal dels altres anys pel de la muntanya. Ens traslladarem en autobús al Parc Natural de la Murta (Alzira) i l'alumnat tingué ocasió de gaudir per partida doble, de cultura i natura. De cultura gràcies a les explicacions sobre aquell paratge natural i del monestir que acull oferides pel nostre company Odiel, professor de Geografia i Història. Pel que fa a la natura, gràcies a les rutes que ens prepararen els professors Toni Reduan i Ernest Ortells.

Una bona jornada de vivència entre professorat i alumnat del centre i una bona manera també de donar a conèixer els preciosos paratges de la nostra comarca. Perquè ja sabeu allò que conèixer és estimar, i qui no coneix, no estima el seu territori.

Joan Ferrús Vanaclocha . Professor d'anglès

Setmana Cultural.
Un passeig per la història.
Ajuntament de Sollana

JOAN MOLERES IBOR

*Ha faltat el cronista oficial de Sollana Joan Moleres Ibor.
El carrer on està l'institut porta el seu nom.*

Diumenge 14 de maig ens deixà als 90 anys, l'advocat i cronista oficial de Sollana Joan Moleres Ibor. Moleres va ser nomenat cronista allà per l'any 1954 i des d'aquell moment fins el 2015, data de l'última col·laboració en el programa de festes, ha estat investigant i treballant per Sollana en arxius, biblioteques i hemeroteques dintre i fora de la nostra comunitat, deixant testimoni dels seus estudis en les diverses publicacions locals: programa de festes, BIMs, etc...

L'any 1983 l'Ajuntament publicava el seu llibre «Història de Sollana», edició revisada i ampliada el 2002 quan el poble celebrava el 725 aniversari de la carta de poblament.

L'any 2004, en complir-se mig segle com a cronista, l'Ajuntament el nomenà fill predilecte i li dedicà un carrer, precisament el carrer que transitem diàriament ja que és el carrer on es troba el CEIP de Primària i l'institut.

Enguany, durant la setmana cultural i com ja vinc fent des de fa anys, vaig organitzar per a l'alumnat un passeig per la història de Sollana, una ruta urbana recurrent els edificis i elements patrimonials més emblemàtics del nostre poble. Casualment, en passar per sa casa ens el trobarem a la porta assegut a la part interior prenent el

solet. Em vaig acostar a ell, el vaig saludar i els vaig dir als meus alumnes: «Mireu, este senyor major que teniu ací és Joan Moleres, cronista oficial de Sollana, qui més sap i qui més ha escrit sobre el nostre poble, i també qui ha donat nom al carrer on està l'institut». Tots els alumnes miraren encuriosits aquells senyor vellet, assegut en la cadira de rodes i mentre, Moleres, a qui havia saludat des de la meua arribada donant-li la mà, la mantenia presa, apretant la meua en senyal d'afecte, d'aprovació i satisfacció potser pel que estava fent. Un lleu somriure, de mirada còmplice i agraïda potser per les meues paraules, es reflectia en la seua cara.

Dilluns 15 de maig va tindre lloc el soterrar, es decretaren tres dies de dol, les banderes onejaven a mitja asta i Sollana sencera s'acomiadava del seu cronista. Els sollaners hem d'estar agraïts per tot el valuós llegat que ens ha deixat, per tot el que ha treballat per il·lustrar-nos sobre la nostra història, per tota la llum que ha aportat a la història de Sollana, tal i com es deia a la premsa. Han estat més de seixanta anys de dedicació al nostre poble, de servei al poble que el va veure nàixer i per tot això hem d'estar-li sempre agraïts. Descanse en pau.

Joan Ferrús Vana clocha

JORNADA DE PORTES OBERTES A L'IES SOLLANA

Enguany i com venim fent ja des de fa uns anys, hem realitzat una doble jornada de portes obertes, una per a les famílies de l'alumnat de 6é de primària i una per a l'alumnat que vindrà el proper curs al nostre centre.

Les jornades, programades dintre del pla de transició, es realitzaren passades ja les vacances de Pasqua, així la visita de les famílies tingué lloc el dijous 27 d'abril intervingué, a més de l'equip directiu, el professor de PT Manuel Fraile, la orientadora Celia Caballero i la presidenta de l'AMPA Maite Barberà Cal dir que les intervencions foren acompanyades d'un power point el qual ajudà a comprendre millor el contingut que es va explicar. Acabat l'acte i dividits en xicotets grups els pares i mares feren un breu recorregut per les instal·lacions de l'institut guiats pel mateix professorat.

D'altra banda, divendres 5 de maig, tingué lloc la segona jornada de portes obertes a l'IES, en aquest cas per a l'alumnat de 6é de primària, que vingueren acompanyats dels respectius tutors, de la cap d'estudis i de la professora de PT. Després de la corresponent benvinguda intervingué primer la orientadora

Celia Caballero amb unes explicacions sobre el que suposa el canvi de primària a la secundària, seguida de la intervenció de la Cap d'Estudis Mª Jesús Castelló amb unes breus explicacions sobre el funcionament i normativa del nostre centre educatiu. Acte seguit intervingueren diversos alumnes, primer dos alumnes de 1r d'ESO: Natxo Aleixandre i Sandra Marí que intentaren transmetre als futurs alumnes les seues vivències durant aquest primer any d'escolaritat. A continuació, intervingué una alumna de 4t d'ESO, Carmen Salcedo, la qual es parlà ja des de la perspectiva d'una alumna que acaba l'etapa de secundària per començar-ne precisament una altra.

Acte seguit i també en xicotets grups l'alumnat recorregué les instal·lacions del nostre centre, especialment aquelles més atractives per als més menuts: gimnàs, laboratori, aules de tecnologia, informàtica, plàstica, música, etc....

Després d'uns breus moments de convivència al pati, l'alumnat de primària se'n tornà al seu centre amb unes noves vivències i plens d'il·lusions i esperances per al proper curs.

JORNADA DE PORTES OBERTES 27-04-2017

IES SOLLANA

UNA NOVA ETAPA, UNA OPORTUNITAT!!

PROGRAMES DEL CENTRE

- Programa d'Enriquament Curricular en matèries triquet.
- Tutoria individualitzada.
- Tutoria (programa de millora).
- Agrupació de matèries en àmbits.
- Desdoblament i Reforçat.
- Escola de pares i mares.
- Equip de Mediació.
- Programa de treball col·lectiu (PTEC)
- Programa Tutoria entre iguals.
- Programa de dinamització de la biblioteca.

Altres actuacions que realitza el centre són:

- Participació en les Olimpíades Matemàtiques
- Les 1000es Cançons
- Participació en el Big Challenge d'anglès.
- Realització de la revista escolar.
- Edició d'un llibre escrit per l'alumnat del centre.
- Seminari Cultural.
- PRELAT (Prevenició d'Accidents de Trànsit) i PIES (Programa d'intervenció d'Educació Sexual)
- Participació en les proves de la Junta Qualificadora en Valencià.
- Projecte A2 en anglès i francès.
- Club de lectura.
- Participació en concursos literaris: Narració curta de Còca i Olla i Narració de València.

Família i escola compartim responsabilitat i ens complitem en la tasca educativa

CONSELLS PER A FACILITAR EL TRÀNSIT:

- Han d'assegurar-se que ella seua filla assoleix al centre diàriament, amb puntualitat i amb el material necessari.
- Es important que els pares, contorn en el professorat i estiguem en contacte amb el centre, especialment amb el tutor o tutora, amb objecte de poder dur un seguiment de la seua filla.
- Hauran d'implantar-se en la supervisió de les feines escolars, gràfic, seua filla, motivant-la a obtenir bons resultats acadèmics.
- Comunicar-se amb ella i seguir cuidant la seua alimentació i hores de son, també és important pel rendiment acadèmic i les relacions socio-personals.
- Veure per un és nacional de les noves tecnologies (mòbil, tablet...)
- Es important proporcionar un bon ambient d'estudi a casa que anime als seus fills/a a estudiar, que adquireixen uns bons hàbits de treball i estudi des del primer any facilitant el seu pas per l'escola.

"El geni es compon en un 2% de talent i del 98% de perseverança i aplicació". Beethoven

"L'EDUCACIÓ CANVIA EL MÓN, CANVIA LES PERSONES QUE VAN A CANVIAR EL MÓN". PAULO FREIRE.

ENTRE TOTS MILLORAREM EL MÓN... VOS ESPEREM!!

SECCIÓ I.E.S. JOAN FUSTER DE SUECA
C/ Joan Moleres, box 1
46430 SOLLANA
TEL: 96 171 91 15 FAX: 96 171 91 16
46020 SOLLANA@ies.sollana.es
http://ies.sollana.blogspot.com.es

EXCURSIÓ FRANCÈS

Salut! Nous allons parler de la tournée française.

Els alumnes de 1^r i 2ⁿ de l'IES SOLLANA i els de la Llosa de Ranes que tenen com a optativa francès, van anar els dies 6, 7 i 8 de març de 2017 a una excursió al Balcón de Calatrava, un alberg que es troba a Almagro, Ciudad Real.

El dia 6 a les 7.30 ja estàvem dalt l'autobús de camí a la Llosa de Ranes per a recollir als nostres companys d'allí. Foren cinc hores de camí i quan per fi arribàrem a l'alberg, els monitors ens acolliren, es presentaren i ens portaren al menjador per a dinar. Per la vesprada començà la diversió. Férem cançons en francès, gimcanes, pujàrem en bicicletes on cabien set persones, férem equilibris i moltes coses més. La primera nit va ser tranquil·la, en canvi la segona com tots estàvem un poc avorrits i volíem un poc de festa, algunes xiques decidiren anar a la habitació dels xics a jugar a cartes i a les 5.30 alguns encara estàvem desperts.

L'últim dia anàrem a la ciutat d'Almagro on férem una altra gimcana pel poble, dinàrem i finalment ens acomiadarem dels monitors perquè havíem d'agafar l'autobús per a tornar a casa.

Carlos Gumbau i Sandra Martí (1^r C)

PREMIS EXTRAORDINARIS DE PRIMÀRIA I SECUNDÀRIA

Tres alumnes que cursen en el nostre institut 1^r d'ESO, premi extraordinari de Primària. El dimarts 16 de maig i al Palau de les Arts Reina Sofia de València, es lliuraren els Premis Extraordinaris al Rendiment Acadèmic de Primària del curs 2015-2016. Entre l'alumnat guardonat, tenim l'honor de comptar amb tres alumnes que actualment cursen Primer d'ESO al nostre institut, els quals hi assistiren acompanyats dels seus pares i mestres tutors de primària.

Els premiats foren Carlos Gumbau Soria, Sandra Marí Martí i Beatriz Ferrerira Moura en reconeixement al seu esforç i dedicació al llarg de la seua etapa en primària.

Tres alumnes que cursaren 4t d'ESO el curs passat, premi extraordinari de Secundària. D'altra banda tres alumnes que cursaren el curs passat 4t d'ESO al nostre institut també han estat reconeguts com a premis extraordinaris de secundària pel seu esforç i treball constant. Es tracta de: Alba Añó, Lara Chulvi i Sara Perales. Les tres cursen enguany Primer de Batxiller a l'IES Joan Fuster de Sueca.

En el moment de tancar aquesta publicació encara no s'havien lliurat els premis de secundària, és per això per-

què no podem acompanyar l'escrit amb les fotos de les alumnes reconegudes de secundària.

A tots ells, en nom dels vostres tutors i extutors i de tot el professorat del centre, enhorabona i a continuar treballant com heu fet fins ara. Sou un orgull per al nostre centre i un model a seguir per a la resta de l'alumnat.

Joan Ferrús Vanaclocha

PROVA CANGUR 2017

TALLER D'ENRIQUIMENT MATEMÀTIC I PROVES CANGUR 2017

JOVES DESENQUETS QUE VOLEN PENSAR LA MATEMÀTICA

En el present curs, des de l'Àrea de Matemàtiques del Departament de Ciències hem volgut, de forma extracurricular, donar-li continuïtat al programa d'enriquiment matemàtic iniciat ja fa alguns cursos per l'equip docent que a les hores integrava el departament.

El taller ha estat orientat a aquells alumnes amb una especial inclinació cap a les matemàtiques, i ha tingut com a objectiu principal mostrar a aquests alumnes, sempre d'una manera lúdica, una aproximació més real del quefer matemàtic que la que és pot apreciar diàriament a l'aula.

I és que malauradament, la percepció que el gran públic té d'aquesta disciplina, i fins i tot, el mateix alumne quan conclou els seus estudis, és la pròpia d'una activitat rutinària encaminada a la resolució de problemes tipificats, tot i fent servir una col·lecció de procediments bàsics. No és d'estranyar la difosa i no menys atrevida afirmació següent:

"Sempre m'han agradat les matemàtiques perquè no hi havia que estudiar. Solament calia aplicar la fórmula adequada per a resoldre el problema en qüestió".

Però si ens permeten una dosi de romanticisme, cal assenyalar que la realitat matemàtica fuig desesperadament de la descripció anterior: no és un exercici intel·lectual purament mecànic ni rutinari (de fet, cap manifestació de la creativitat humana ho és). No és un joc de taula on és suficient aprendre les regles i les seues estratègies. I tot açò, per un simple i endimoniat fet: Què succeeix quan el problema a resoldre no encaixa amb la nostra col·lecció de procediments adquirits? Doncs, què n'hem de crear de nous! I benvinguda siga aquesta situació! Vet ací, que ens veiem abocats a transitar pel camí de la reflexió, de l'intent pertinaç, de la prova i error, de la generació d'hipòtesis, de la comparació, de la cerca bibliogràfica, de la creativitat. I això, sols es pot aconseguir amb hores de pràctica i, per suposat, d'estudi, de molt d'estudi. I de vegades, una dosi d'imaginació que sols alguns escollits poden aportar.

D'alguna manera, aquest és l'esperit, que amb més o menys encert, i tenint en comte l'etapa educativa dels alumnes, hem intentat transmetre en el taller. Per tal d'aconseguir-ho, hem basat la nostra programació d'aula en dues línies d'actuació principals, les quals passem a explicar a continuació:

1. La reflexió i ampliació d'alguns dels conceptes exposats en classe: per manca de temps (una sessió setmanal de 50 min.), sols hem pogut fer una breu incursió per alguns camps com ara la divisibilitat d'enters i la geometria plana. Sense ànim de ser exhaustius, i a mode d'exemple, direm que vam estar jugant amb el mètode d'Euclides (*veure l'article en la mateixa revista*) per al càlcul del *mcd* (*màxim comú divisor*). Una de les joies dels clàssics grecs recopilades a l'obra dels *Elements*, una bellesa del paradís matemàtic. Però quina pot ser la motivació per a l'estudiant en aquest mètode?

El mètode basat en la descomposició de factors primers, i estudiat per tots en els nostres anys escolars, és computacionalment inviable quan els nombres que hi intervenen són grans. I es que la realitat és obstinadament intrincada. L'*algorisme d'Euclides*, a l'abast de qualsevol estudiant d'ESO, permet el càlcul del *mcd* fent unes "poques" divisions, evitant així la necessitat de cercar factors primers. Aquest, de fet, és l'algorisme que realment executen els programaris de càlcul i les calculadores científiques. La seua originalitat és tal que es pot generalitzar per al càlcul del *mcd* d'altres objectes més complicats, com ara els polinomis. A més a més, d'estar també en el cor d'altres resultats teòrics de gran bellesa relatius a la resolució d'equacions polinòmiques.

2. La resolució de problemes de perfil lògic-deductiu: és l'altre aspecte treballat en el taller. Hom sap que la resolució de problemes és fonamental per a la vertadera comprensió i assimilació d'una tècnica matemàtica. El que passa, i això de vegades se'ns escapa, és que amb aquesta perspectiva, els problemes venen guiats pels procediments. En altres paraules, primer presentem el procediment i després redactem el problema. Encara que pedagògicament útil, la realitat imposa un ordre invers: primer emergeix el problema i a continuació comença la recerca del procediment que el pugua resoldre. Per tal d'acomodar-nos a aquest nou escenari necessitem treballar una sèrie d'habilitats cognitives de nivell superior com ara la lectura comprensiva, la generació d'hipòtesis, la prova i error, el raonament per analogia, la representació de

la informació, etc. Ací l'èxit té una altra unitat de mesura. El "triomf" no està solament en la resolució del problema sinó també en la generació d'idees que conduïsquen cap a la solució.

Enguany hem fet servir, bàsicament com a model de problema, aquells proposats per la prova Cangur (de la qual parlarem a continuació). Aquestos problemes posen l'èmfasi en el raonament lògic-deductiu, no necessitant més base matemàtica que aquella pròpia de l'etapa educativa. L'enginy i la concentració són ací els nostres millors aliats.

Desglossada l'activitat del taller, direm que tot el discurs que acabem de fer quedaria en un no res, en un simple fum de bones intencions, sense els **verdaders protagonistes d'aquest projecte**, aquells alumnes participants que dimarts darrere dimarts han assistit a les classes, treballant durament i enriquint-nos a tots, tal i com resa el nom del taller, amb els seus plantejaments, crítiques constructives i punts de vista originals que han aportat en cadascuna de les sessions.

El vostre treball i el vostre interès són el nostre millor estímul

Cangurats pensant. Hi ha diversió més enllà del mòbil.

Merescudes i sinceres gràcies a tots vosaltres ! Gràcies a ...

1er A:

- Rafael Andrés Ciscar
- Raül Andrés Císcar,
- Hugo Herranz Moleres

1r B:

- Carlos Albeldo Pozuelo
- Donís Albeldo Soriano
- Natxo Aleixandre Escrivà

1r C:

- Carlos Gumbau Soria
- Sandra Marí Martí
- Pau Vila Vanaclocha

2n A:

- Alex Patrasc Lungu
- Àngela Barrachina Serrano
- Pablo Bonifacio Fuentes
- Javi Martínez Sánchez
- Xavi Vila Garcia

3r A:

- Alex Radita
-

3r B:

- Omar Soliman Gil
- Pablo Herranz Moleres
- Eloy García Forner

Seria injust acabar aquest article sense dedicar unes línies de reconeixement i agraïment per la participació d'un significatiu nombre d'estudiants del centre en les proves Cangur 2017. Aquestes proves de caràcter preuniversitàries se celebren cada mes de març arreu de 30 països i tenen com a finalitat sembrar la llavor pel gust del raonament lògic en la ment, i perquè no, també en el cor, dels seus participants.

Cal fer una menció especial a: Donís Albeldo Soriano (1r ESO), Andrea Reche Perea (2n ESO), Alexandro Radita (3r ESO), Helena Albors Marqués (4t). Per haver quedat els primers de l'institut en els seus respectius nivells.

A més a més, Alex Radita ha entrat en el 5% millor dels participants al País Valencià i Donís Albeldo s'ha quedat a un punt d'aquesta selecció.

Vicent Estruch i Gregori (Professor de matemàtiques)

Un món ple de sorolls

Si per un moment paràrem tota la nostra activitat i romanguérem en silenci, de seguida ens n'adonariem que vivim en un món ple de sorolls. Des que ens alcem fins que ens gitem estem rodejats i envoltats d'una gran quantitat de sons i sorolls. Però, què ocorre quan aquests sorolls que ens envaeixen acaben sent perjudicials per a la nostra salut? Som conscients d'aquesta realitat? Què podem fer per millorar aquesta situació?

Estes i moltes més qüestions van ser plantejades als alumnes de 1r i 2n d'ESO, dintre del treball realitzat per a la setmana dels projectes al voltant de la temàtica, "Què podem fer nosaltres per les tres RRR: reciclar, reutilitzar, reduir". Des de l'assignatura de Música, els nostres alumnes van participar sota l'epígraf *Reduir Sorolls* mitjançant l'estudi de la *Contaminació Acústica*.

Per tal que els alumnes prengueren consciència de la realitat sonora i sorollosa en la que vivim, se'ls va plantejar realitzar un treball de recerca d'informació al voltant de quatre apartats: què és la contaminació acústica, quines són les causes que la produeixen, quines són les conseqüències i, finalment, quines serien les solucions per reduir l'excés de soroll. Una vegada realitzada la tasca de recerca individual, es va fer una posada en comú i un debat a l'aula per tal de prendre consciència sobre la necessitat de reduir aquest tipus de sorolls molestos.

Els alumnes de segon d'ESO van realitzar quatre murals on es reflectia visualment les quatre qüestions treballades i posteriorment van ser exposats a la Casa de la Cultura de Sollana.

Les tres aules de primer d'ESO, a més d'aquest treball de recerca individual, van realitzar la vessant pràctica aprofitant l'eixida extraescolar que va fer tot el centre al paratge natural de *La Murta*. Aquesta activitat consistia en fer ús de les noves tecnologies a través del mòbil enregistrant els sons de la natura com el xiuxiuejar d'aus, el vent o el soroll d'algun insecte.

El principal objectiu d'aquesta pràctica consistia en què, per poder escoltar i enregistrar els sons de la natura havien de romandre en silenci. Els alumnes van estar molt motivats, en primer lloc, perquè van poder fer ús del mòbil com a eina de treball i després, perquè van experimentar i gaudir l'experiència d'escoltar alguns dels sons que la natura ens va oferir en eixe moment i que de ninguna manera podrien apreciar-se des d'un ambient sorollós.

La fase posterior va consistir en que cada alumne havia d'enviar el seu arxiu sonor enregistrat a la plataforma virtual *Google Classroom*. Després es va a incorporar a través del programa *Audacity*, les diferents mostres sonores en una pista d'àudio, sobre una base sonora; per aquesta ocasió, la base sonora elegida va ser la *Gymnopedie n. 1* del compositor francès Erick Satie..

El resultat sonor de la digitalització va resultar molt interessant i els alumnes gaudiren de l'audició en l'exposició realitzada a la Casa de la Cultura en la setmana dels projectes.

La realització de totes les activitats plantejades al voltant de la reducció de sorolls a través de la contaminació acústica, ha suposat que els nostres alumnes reflexionen i siguen conscients d'una realitat que actualment, afecta a tothom. És una vertadera llàstima que el resultat sonor enregistrat i, en general

la música, per la seua condició efímera, no es puga transmetre a través d'aquestes paraules.

Amparo Tomàs. Professora de Música.

Entre les activitats musicals realitzades al llarg d'aquest curs cal destacar el concert de nadal que el Cor del nostre institut junt al Cor de l'IES Sanchis Guarner de Silla va realitzar el passat 20 de desembre a la Casa de la Cultura de Sollana. Aquesta activitat coral i instrumental és una tradició consolidada al nostre centre que ve realitzant-se des que l'institut es posà en funcionament. Any rere any, els alumnes que voluntàriament volen, poden gaudir de l'experiència de participar al cor de l'Institut. El concert anava adreçat a tots els alumnes de l'institut de Sollana i en l'audició el cor dels dos centres van interpretar un variat repertori de nades populars valencianes acompanyats per un grup instrumental format pels mateixos alumnes de l'institut que actualment estan estudiant música. Pel que fa als violins comptarem amb la participació de Carmen Salcedo, Sandra Marí i Hugo Herranz; al clarinet, Noelia Ojeda i Pau Vila; pel que fa als saxòfons, Leyre García i Carlos Gumbau i, a la trompa, Enric Lerma. A més els alumnes de música de 4t d'ESO acompanyaren les nades amb instruments de xicoteta percussió.

Aquest mateix concert es va realitzar el dia següent a la residència Solimar de Sollana. Per aquesta ocasió, el cor estava format sols pels alumnes de Sollana dirigits i acompanyats al teclat per la seua professora de música.

Des d'ací cal subratllar la importància d'aquest tipus d'audicions en les que a través de la música, els alumnes gaudeixen del cant i transmeten els valors de la solidaritat amb els nostres majors.

A les jornades culturals els alumnes de 3r, 4t i FPB pogueren gaudir del taller de batukada dirigit pel reconegut percussionista Rafa Navarro i acompanyat a la caixa pel seu company Hilari Carbó. Per aquesta ocasió, la novetat fou que el taller es va realitzar al pati de l'institut i els alumnes van fer una gran desfilada tocant els instruments típics de la batukada brasilera com els surdos, agogós, repeniques, chocalhos... El taller va resultar d'allò més exitós, a més cal dir que l'actuació va ser enregistrada en directe pels alumnes del centre i pujada al Facebook i l'instagram de l'institut. En general, tant els alumnes com els professors que hi participàrem, se'ns va fer curt.

Amparo Tomàs. Profesora de música

EIXIDA A VEURE EL TEATRE “FRANKENSTEIN” I VISITA A L’HEMISFÈRIC”

El día 7 de Abril, los alumnos de 2º, 3º y FPB1 fuimos a ver el teatro de “Frankenstein” en el teatro de Paiporta. La verdad es que ninguno nos esperábamos el teatro así, fue muy divertido. Todos esperábamos la historia triste que es la de Frankenstein pero no fue así. Hicieron una representación graciosa y bastante distinta al libro. Después de verlo, nos fuimos a la Ciudad de las Artes y las Ciencias de Valencia. Allí, nos dejaron un poco de tiempo libre en el centro comercial y después fuimos al hemisferio a ver “Un universo oculto”. Era una proyección, que nos enseñaba algunos de los telescopios más potentes y más grandes del mundo, la vida de algunos astrónomos y el porqué de su pasión por el universo y también imágenes sobre las estrellas y las galaxias más difíciles de ver que solo se consiguen observar con tanta calidad en los telescopios más potentes y más grandes del mundo.

Leyre García Libros (3r A ESO)

La última excursión que fuimos antes de Pascua fue muy divertida, os cuento.

Nos fuimos las clases de 2º, 3º y 4º a Paiporta, a ver una obra de teatro muy divertida de la historia de Frankenstein. La obra era participativa y muy bien interpretada, luego, cuando terminamos de la obra de teatro nos fuimos con el autobús hacia Valencia, concretamente a la Ciudad de las Artes y las Ciencias, allí estuvimos una hora y media para hacer lo que

quisiéramos y como no, nos fuimos al Centro Comercial El Saler.

Nos paseamos por las tiendas, algunos se compraron cosas y nos lo pasamos muy bien y luego fuimos a comer a McDonald’s. Cuando ya era hora fuimos al Hemisferic y antes de entrar nos hicimos unas fotos para las redes sociales y ya entramos para ver la película documental sobre “El espacio”. Teníamos unos auriculares muy extraños pero estuvo bien.

Ya, finalmente nos fuimos a casa y llegamos a las 2:30.

En mi opinión, me gustó mucho la excursión.

Alejandro Cabrelles (2n ESO)

UN ANY MÉS EL BIG CHALLENGE A SOLLANA

Un any més, el nostre alumnat va participar en les proves del concurs internacional d'anglès Big Challenge. Però què és el Big Challenge? Es tracta d'un joc concurs amb un enfocament lúdic i pedagògic dirigit a l'alumnat de 1^r a 4^t d'ESO que pretén motivar l'alumnat de cada centre i reforçar l'interès per l'aprenentatge de l'anglès. Amb aquesta finalitat es realitza una prova el mateix dia en cinc països diferents (Espanya, França, Alemanya, Àustria i Suècia) amb l'objectiu de conèixer el nivell d'anglès de cada alumne en la seua categoria.

Per tal d'obtenir el millor resultat, el nostre alumnat ha estat preparant-se durant diverses setmanes prèvies realitzant proves dels anys anteriors. Aquestes proves tenen un caràcter global i inclouen preguntes de vocabulari, gramàtica, pronunciació i cultura anglesa.

La primera edició d'aquest concurs es va fer a França l'any 1999, a Espanya es fa des del 2007 i a Sollana des del 2010. Enguany, la prova es realitzà el 4 de maig i del nostre centre participaren un total de 59 alumnes distribuïts de la següent manera: 29 de 1^r d'ESO, 16 de 2ⁿ d'ESO, 8 de 3^r d'ESO i 6 de 4^t d'ESO.

Tot l'alumnat participant ha rebut un diploma que acredita la seua participació i també han obtingut obsequis i regals aquells que han quedat en millor posició.

Els campions en l'edició d'enguany han estat els següents:

1r ESO: 1r Carlos Albeldo 2n, Mireia Bonastre 3r Pau Vila

2n ESO: 1r Carlos Pérez 2n, Enric Lerma 3r Sonia Ferrando

3r ESO: 1r Alex Radita 2n, Denis Giurescu 3r Pablo Herranz

4t ESO: 1r César Senón 2n, Carmen Salcedo 3r Helena Albors

Els professors d'anglès, en nom de tot el professorat, volem felicitar a tot l'alumnat que ha participat en la prova i principalment a aquells que han obtingut els millors resultats. I d'una manera molt especial a Carlos Albeldo i Mireia Bonastre (1r ESO) que han quedat respectivament núm. 12 i 21 de la província d'un total de 950 participants i a Alex Radita (3r ESO) que ha quedat el núm. 3 de la província d'un total de 658 participants.

Enhorabona!! L'any vinent a tornar a participar i a superar-se!!

EN UNA GUÀRDIA DE PATI

És hora de l'esplai i comença la rapsòdia de veus inconnexes. Assistisc, com un convidat de pedra, a la "grande bouffe" i canse els meus passos amunt i avall entregat al deure que es balanceja de la vigilància a la meditació.

La poètica que emana de l'escenari evidència una activitat predominant, fruit de l'harmonia i el ritme: el joc. Activitat que no és pas la vida "corrent" o la vida "pròpiament entesa", més bé una escapada a una esfera temporera d'activitat que posseïx la seua tendència pròpia. El joc és, en essència, allò "no seriós". U quasi pot tocar eixa passió primigènica pel moviment, per l'espai màgic i les seues normes indestructibles. Quasi sempre apareix un "destorbafestes" reencarnat en professor. Molt diferent al trampós que juga i reconeix, en aparença, el cercle màgic del joc. Els companys li perdonen abans el seu "peccat" que al "destorbafestes", perquè este destrueix el seu món màgic. Per aquesta raó intente sempre observar-los des de la distància i no preguntar a què juguen.

La llum, de la primera guàrdia, satura amb parsimònia els colors i escurça les ombres anunciant el mig dia solar. La brisa, farcida de romer, lluita amb la del gesmiler de l'angle nord del institut. Mentre tant, altres jocs més subtils es couen en els bancs i cantonades a mode de conjura. Observe els alumnes portats, entre mos i mos, per les inèrcies del llenguatge, al comerç de la paraula.

Naturalitat i frescor del moment, instantània de Brueghel "el vell" o un preludi de Rachmaninov, ja que el que puga ocórrer a continuació cap hom pot vaticinar-ho. La funàmbula harmonia, i no refuse la col·laboració de l'atzar, pot estimbar-se una octava en un esternut congelant l'escenari en Re menor.

Mentre els genolls em torturen amb la missiva meteorològica, un bola de paper d'alumini em regressa a la realitat al detindre's en front meua. Un objecte simple, quasi còmic però envoltat d'eixa aureola màgica que li atorga el concepte i la sempiterna "idea" de pilota. No representa cap marca comercial, no esta patrocinada, no es va crear per causes justes, no requerix empaties, no és moda, no s'escuda en ideologies ni nacionalismes, amb ella no s'aconseguiran rècords, és sols una pilota a l'ús. La nòmina d'escrits que li atribuesc no és massa divertida però no és arbitrària. Eixa, quasi primitiva i apòcrifa pilota

representa l'essència de l'esport i la passió per l'activitat física.

Una passió pel moviment que desperta en l'alumne allò que la primavera desperta en els cirerers. Quanta creativitat hi ha en el pati! Quina entropia en busca de pentagrama. El llenguatge de les seues conductes i moviments embasta la meua atenció i ensomniada; és possible que alguns alumnes siguen futurs campions esportius, potencials atletes que hauran de competir i buscar, si els donen l'oportunitat i serveixen, el seu lloc en l'intricat, absorbent, despiadat i meravellós món de la competició esportiva. Hauran de superar l'ostracisme dels esports minoritaris o algunes misèries, segons la benevolència de la deessa Fortuna, dels que gestionen els majoritaris. Però no desistiré en l'empeny d'animar-los en aconseguir els seus somnis. Me n'alegraré i emocionaré al veure'ls triomfar.

El meu grau de satisfacció seria enorme si almenys el 60% de tots aquests alumnes practicaren d'adults, dues o tres vegades per setmana alguna activitat esportiva, incorporant-la com un element més a la seua qualitat de vida. He dit qualitat de vida perquè conec prou gent, generalment repleta de bones intencions, que persegueix un objectiu allunyat de la realitat i que en eixe afany acaba fagocitada per la seua pròpia passió.

Em resulta dolorós observar el què sols viu per a l'esport. Hipotecant amistats, família i treball. Ufanós en les seues pírriques conquestes, sense la consciència de que la seua tasca és interminable, sense la consciència de què és inútil, sense la consciència d'haver perdut allò què vertaderament el va enamorar del seu esport: la passió pel moviment i el joc, la sensació de sentir-se viu al moure's. Algun conegut començà per excloure la confiança i molt prompte va ometre el diàleg. Sols espere que en algun moment de lucidesa es veja des de fora i entenga que l'esport és una font de plaer i no una promesa de felicitat.

Els torne la piloteta al xiquets amb la sensació de conèixer-la des del pati dels meus records. La eclèctica cara de l'esport torna a expressar-se ara com a frontó. Un frontó primitiu on aquests alumnes esgrimixen, com una "daga Vizcaína" l'entrepà mentre amb l'altra s'entreguen a l'art del colpeig en un duel singular i cosmogònic.

L'intent de desxifrar les seues regles de joc m'ha ocupat un temps però torne a escanejar el pati per si m'he perdut alguna cosa; en la pista estan jugant en sendes porteries on s'unflen a balonades i carxots cada vegada que marquen de cap. Allà pareix que representen una obra teatral o un joc de rol.

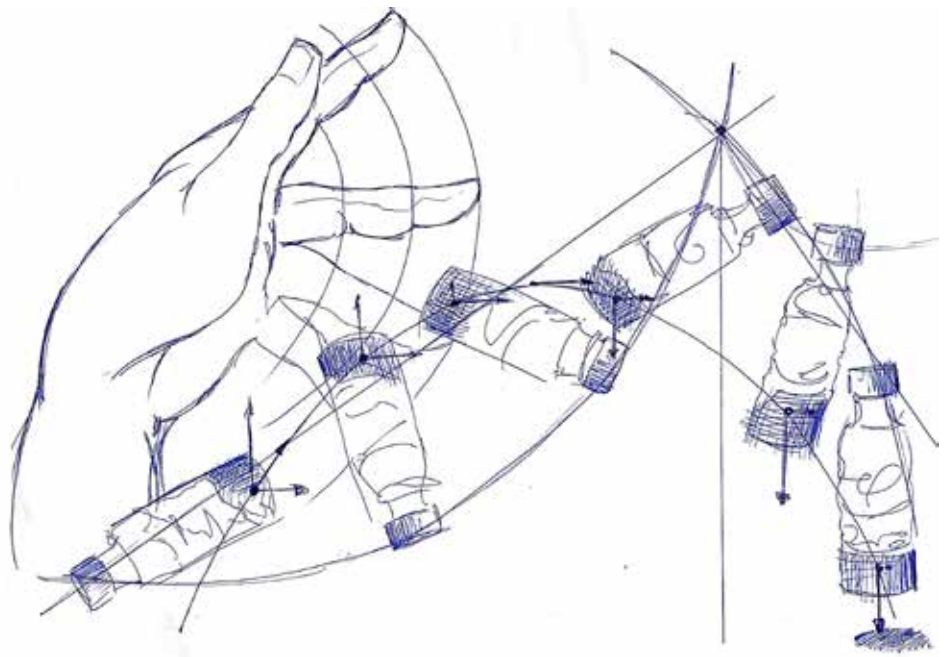
Aquells moviments semblen passos de ball. Baix l'escala uns alumnes semblen explicar alguna cosa mentre altres atenen amb els llibres oberts. Uns s'interessen pels xiprers i ací uns virtuosos planten una botelleta d'aigua després de llançar-la a l'aire. En els bancs continuen les tertúlies mentre, a l'angle sur-est, els confabuladors em vigilen, de reüll i per torns, ells més a mi que jo a ells, en fi, tot segueix igual al pati.

Em pregunte, com seran els patis en Finlàndia o Singapur? Com seran els jocs que els xiquets, amb millors resultats del món, fan al pati? No conec ni he llegit cap estudi al voltant però crec que el pati, al igual que la mort, ens iguala a tots. Es d'agrair que els entesos en Educació i els experts en elaborar Lleis Educatives, almenys ens deixen aquesta parcel·la de llibertat.

Sona la sirena. Acaba la màgia, l'ensomniada, volta a la realitat. La pilota de paper d'alumini, epítom de creativitat lúdica, acaba al fons de la paperera junt a les deixalles del dia. Malgrat la ignomínia tornarà demà reencarnada, el fetge de Prometeu estarà puntual a la seua cita.

Espere els ressegats que beuen de la font i veig dues persones corrent por fora el institut mentre xarren, riuen i gaudeixen de la seua activitat. D'ací unes hores, jo també, amb les meues certes incurables limitacions, estaré gaudint de l'esport.

Última ullada al pati, ara impera la pluja de tórtorres i teuladins en els bancs i papereres. Alguns gats s'afegeixen al festí. No puc reprimir un sentiment de

tristor al veure el pati nu. S'imposa un silenci per sobre els carronyers, un silenci anterior a ell, ancestral. Què seria dels patis sense xiquets? Com sobreviurien els jocs sense xiquets? Com serien els xiquets sense els jocs?

Aquesta simbiosi, sorgida de la llibertat, la curiositat i el desig per divertir-se, aquesta recerca de satisfacció personal pel "saber", aquesta emoció per l'aprenentatge en, amb i a través del joc, quan és transferida a tots els àmbits de l'activitat humana desemboca indefectiblement en una serenitat que sublima. I, en eixe estat, al igual que la corda al ser refregada produeix el so, u pot contemplar el que alguns testimonien com la "Perfecció", altres la "Felicitat" i els aristotèlics anomenen "Déu".

Beneits siguen els xiquets per ensenyar-nos el camí. Beneits tots ells amb els seus jocs.

Antonio Reduan. (Professor d'Educació física)

Tres alumnes del nostre centre obtenen el nivell A2 d'anglès

Enguany, han estat un total d'11 alumnes els que s'han presentat a les proves d'ensenyament d'idioma anglès nivell bàsic. Finalment han obtingut la qualificació d'apte els següents: Carmen Salcedo, César Senón, Mar Simó i Carlo Theilig. Es dona la circumstància que l'alumna Carmen Salcedo ha obtingut també la qualificació d'apte en l'obtenció del nivell d'A2 de francès. Enhorabona a tots i especialment a Carmen pel doble èxit aconseguit. Endavant Carmen!!

Joan Ferrús i Aurora Sánchez. Professors d'anglès

ALGORISME D'EUCLIDES PER AL CÀLCUL DEL MCD

Retrat d'Euclides

Una breu excursió per la matemàtica computacional

A tothom li resultarà familiar el mètode per al càlcul del màxim comú divisor (*mcd*) d'un conjunt d'enters a partir de la seua descomposició en factors primers, ja que aquest és el procediment explicat en secundària. Això sí, el que poca gent es va adonar en el seu moment, segurament per operar amb nombres menuts, és que la factorització d'un número enter és un problema computacionalment ineficient. Això vol dir que es requereix un número molt elevat d'operacions aritmètiques quan els nombres a factoritzar són d'un ordre de magnitud elevat¹.

L'objectiu d'aquest article és mostrar, a un nivell molt intuïtiu, perquè la factorització d'un nombre enter és costosa en termes operacionals, per a passar després a explicar un mètode alternatiu i força original (l'algorisme d'Euclides [3]) per al càlcul del *mcd*, el qual és utilitzat actualment pels diferents programaris de càlcul.

Mètode via Descomposició Factorial per al Càlcul del *mcd*

En qualsevol cas, i sense ànim de pertorbar la pau de ningú, ens vindrà bé, per tal d'entrar en matèria, recordar el càlcul del *mcd* mitjançant la factorització d'enters. Cal a dir que les regles que un dia vam aprendre, quasi com un mantra, en absolut estan

desproveïdes de significat, ja que són una conseqüència clara i directa de la mateixa definició de *mcd*.

Açò és, quan escrivim que el $mcd(x_1, x_2) = y$, estem afirmant que y és el nombre més gran que divideix simultàniament a x_1 i x_2 . Per exemple, si el $mcd(24, 28) = 4$, aleshores no pot hi haure un nombre major que 4 que divideisca tant a 24 com a 28. Algú podria argumentar que 8 és un divisor de 24 major que 4, efectivament ho és. Ara bé, noteu que 8 no divideix a 28 i per tant, 8 no és un divisor comú. De la mateixa manera que 14 és un divisor de 28 major que 4 però que no divideix a 24.

Una vegada aclarit el concepte, passem a descriure de forma esquemàtica el càlcul en qüestió.

Pas 1. Descomposa x_1 i x_2 en potències de nombres primers.

Pas 2. Selecciona les potències comunes a menor exponent.

Retorna $y =$ producte de les potències anteriors.

Seguint amb el nostre exemple tindriem que:

$$24 = 2^3 \cdot 3$$

$$28 = 2^2 \cdot 7$$

$$mcd(24, 28) = 2^2 = 4$$

El *pas 2* del mètode ens assegura, efectivament, que y serà el divisor comú més gran de x_1 i x_2 . Això és, al seleccionar les potències comunes d'exponent més petit tenim garantit que y dividirà als dos nombres. D'altra banda, si incrementarem l'exponent d'alguna d'aquestes potències seleccionades, automàticament es perdria la condició de divisor respecte de x_1 i/o x_2 . Aquest raonament és de fàcil comprovació en l'exemple anterior.

Fins ací, res de nou sota el sol. Ara bé, amb quines dificultats ensopegaríem a l'intentar calcular el *mcd* dels nombres següents?

$$x_1 = 120261557276028622787$$

$$x_2 = 1148004880170923$$

Lògicament, el *Pas 1* és el coll de botella del mètode perquè hauríem de provar tots els divisors primers menors o igual que $\sqrt{x_2} \approx 33882220$. És fàcil veure que els factors primers d'un nombre x no poden ser majors que \sqrt{x} , per tant, i com que $x_1 > x_2$, x_1 no podrà aportar divisors comuns que vagen més enllà del valor que acabem de calcular.

¹ Per fer-nos una idea de la talla del problema, ens vindrà bé mencionar la següent anècdota històrica. L'any 1977 es va proposar, a mode de repte, la factorització d'un nombre de 129 xifres per tal de descriptar un missatge codificat pel protocol RSA. El problema va ser resolt el 1991, és a dir, dèsset anys després (veure [1]).

Ara bé, i ací ve la part crucial, la quantitat de nombres primers involucrats en aquest càlcul, i que ve denotat per $\pi(33882220)$ (funció enumerativa²), es pot estimar si utilitzem la coneguda aproximació per a $\pi(x)$. A saber:

$$\pi(x) \approx \frac{x}{\ln(x)} = \frac{33882220}{\ln(33882220)} = 1954172$$

Això faria un total de quasi 2 milions de potencials divisions! A més a més, no hem de perdre de vista la necessitat de comptar, com informació de partida, amb una taula de nombres primers el suficientment gran per aplicar el procediment, ja que en cas de no disposar d'ella, el nombre d'operacions seria encara molt més gran.

El contraargument seria que qualsevol ordinador podria executar ràpidament els 2 milions de divisions. Tant fa, el problema, a dia de hui, és computacionalment ineficient! Donat que els mètodes més ràpids que actualment es coneixen per a factoritzar un nombre (per exemple, el *mètode del garbell quadràtic* [5]) necessiten d'una quantitat (sub)exponencial d'operacions. En altres paraules, en el moment en què augmentem la longitud del nombre (el número de xifres), la quantitat d'operacions a realitzar es dispararà quasi exponencialment³.

Per tal de continuar amb l'esperit divulgatiu de l'article, direm, a mode de curiositat, que la complexitat de la factorització dels enters s'aprofita actualment per a l'encriptació de la informació sensible que circula per Internet (veure [2]). Per exemple, el protocol *https*, la coneguda etiqueta que s'activa quan accedim a la nostra part privada d'un portal *web*, usa aquesta propietat en el seu mòdul d'encriptació.

Finalment, i com a conclusió d'aquest punt, remarcar que la resolució del *mcd* per factorització és un plantejament computacionalment ineficient, tant per a l'individu com per a la màquina. Existeix una altra possibilitat més òptima de fer aquest càlcul i és la que mostrem a continuació.

Mètode d'Euclides per al Càlcul del *mcd*

Per a resoldre el problema del càlcul del *mcd* demostrarem que podem prescindir de la factorització d'enters. Tant sorprenent com genial, aquesta és la

idea central de l'algorisme. Per a la seua explicació requerirem d'un poc d'àlgebra:

Anem a suposar que x_1 és un divisor de x_2 , aleshores $\text{mcd}(x_2, x_1) = x_1$.

En cas contrari, podríem encadenar la següent seqüència de divisions, les quals expressarem fent servir la coneguda propietat de la divisió entera. A saber,

$$\text{Dividend} = \text{quocient} \cdot \text{Divisor} + \text{Residu}$$

Per tant,

$$x_2 = q_1 x_1 + r_1 \quad (x_2 \text{ dividit entre } x_1)$$

$$x_1 = q_2 r_1 + r_2 \quad (x_1 \text{ dividit entre } r_1)$$

$$r_1 = q_3 r_2 + 0 \quad (r_1 \text{ dividit entre } r_2, \text{ sent exacta la divisió})$$

Per a no dificultar la notació i sense incórrer en cap pèrdua de generalitat podem assumir que el procés anterior acaba en 3 passos. A més a més, sabem, per ser els enters un conjunt discret no dens, que aquest procés acabarà sempre en una divisió exacta. Anem a provar, doncs, que el $\text{mcd}(x_1, x_2) = r_2$. És fàcil veure que r_2 és un divisor comú de x_1 i x_2 , ja que per substitució regressiva podem escriure que:

$$x_2 = q_1 (q_2 q_3 + 1) r_2 + q_3 r_2 = [q_1 (q_2 q_3 + 1) + q_3] r_2$$

$$x_1 = (q_2 q_3 + 1) r_2$$

A més, si existira un divisor comú, anem a denotar-lo per r_3 , tal que $r_3 > r_2$, aquest nombre no podria dividir ni a r_2 ni a q_3 , ja que en aquest últim cas i per la propietat usada en l'apartat a), tindríem que $\text{mcd}(x_1, x_2) = r_3$, fet que és impossible.

Anem a il·lustrar aquest mètode aplicant-lo al càlcul del $\text{mcd}(28, 24)$.

$$28 = 1 \cdot 24 + 4 \quad (28 \text{ dividit entre } 24)$$

$$24 = 6 \cdot 4 \quad (24 \text{ dividit entre } 4, \text{ sent exacta la divisió})$$

$$\text{mcd}(28, 24) = 4$$

Amb tan sols dues divisions hem arribat al resultat esperat!

De vegades, el simbolisme propi del llenguatge matemàtic amaga la idea original a partir de la qual es dedueix un resultat teòric. En aquest cas fem notar que hi ha una interpretació geomètrica sobre la qual se sustenta el mètode, però que no la detallarem per no estendre'ns excessivament. Això sí, per al lector àvid de coneixement, dir-li que allò que està darrere de l'algorisme, no és més que una continuació comparació entre segments per tal de determinar un

2 La funció enumerativa, denotada per $\pi(x)$, conta la quantitat de nombres primers menors o igual que x .

3 Per a ser més exactes, el creixement és de l'ordre $O(2^{\sqrt{n}})$, sent n el nombre de dígit del número a factoritzar.

segment de màxima longitud que permeta cobrir de forma “exacta” els segments de longituds x_1 i x_2 .

Si programem l’algorisme d’Euclides en un ordinador per treballar amb els nombres llargs definits amb anterioritat, veurem que tant sols calen 25 divisions per arribar a la solució (veure Annex 1):

$$\text{mcd}(120261557276028622787, 1148004880170923) = 104723$$

Compareu aquest resultat amb les 2 000 000 d’operacions requerides utilitzant directament el mètode per factorització. A banda dels aspectes d’optimització computacional, un avantatge notable del mètode és que pot ser generalitzat (“l’esport” preferit entre els matemàtics) per a factoritzar altres objectes més complexos com ara els polinomis. De fet, el mètode s’empra en la descomposició de qualsevol conjunt d’objectes matemàtiques que conformen un domini euclidià⁴.

⁴ Estructura algebraica d’anell sense divisors de zero (domini d’integritat) dotat d’una aplicació $\|\cdot\|$ que permet associar a cada element de l’anell un nombre natural. Aquesta aplicació s’utilitza per a definir un anàleg de la divisió entera en l’anell.

Retrat d’Euclides
per Max Ernest

CONCLUSIÓ: En aquest article hem comparat la viabilitat computacional de dos mètodes matemàtics per al càlcul del *mcd*: el conegut algorisme per factorització (l’estudià a l’ESO) i l’algorisme d’Euclides, sent aquest últim molt més eficient gràcies a evitar el problema de la descomposició en factors primers.

No deixa de ser sorprenent que aquest algorisme, que data de l’any 300 a.C., ha passat de ser una joia acadèmica a una eina de gran utilitat per a la matemàtica aplicada gràcies al vertiginós desenvolupament de la informàtica. De fet, la introducció de l’ordinador en la matemàtica ha donat un gran impuls en la cerca de demostracions constructives (programables en un ordinador), fins a tal punt que, alguns algorismes ben coneguts (per exemple, el *mètode de Gauss* per a la resolució de sistemes d’equacions lineals) han estat substituïts per altres procediments (per exemple, el *mètode LU* per a resoldre sistemes d’equacions) que són més eficients i estables per a poder ser executats en un ordinador (veure [4]). Però açò, encara que molt interessant, és ja un altre tema que cau fóra de l’objectiu principal d’aquest article.

BIBLIOGRAFIA

- [1] *Comunicaciones secretas*. M. Gardner. Investigación y Ciencia (monogràfic 77). 2014 (3er trimestre).
- [2] *Matemáticos, espías y piratas informáticos*. J. Gómez. Ed. RBA (col·lecció El mundo es matemático). 2010.
- [3] *Generalizaciones de los números*. L.S. Pontriaguin. Ed. URSS. 2003.
- [4] *Cálculo numérico I*. UNED.1993.
- [5] *Quadratic Sieve*. Wikipedia.org (article)

Annex 1. Codi en llenguatge de programació Python de l’algorisme d’Euclides.

```
x1=120261557276028622787
x2=1148004880170923
r=x1 % x2
num_operacions=1
while r !=0:
    x1=x2
    x2=r
    r= x1 % x2
    num_operacions +=1
print x2
print num_operacions
```

Vicent Estruch i Gregori (professor de matemàtiques)

CONCURS DE RELATS COCA COLA

Mi experiencia en el concurso de coca cola fue la siguiente:

Escribí mi cuento para la coca cola en el papel que nos repartió Pilar en clase y se lo devolví. Ella, después de un tiempo, me dijo que Javier, Angela, Sandra, Bea y yo habíamos pasado a la siguiente fase y debíamos presentarnos fuera del instituto de Sollana.

Así que el día 21 de abril quedamos en la estación de la RENFE de Sollana y nos fuimos los alumnos seleccionados con las profesoras de castellano a Valencia. Una vez allí, visitamos unas cuantas bibliotecas y luego, cuando fue la hora, entramos en el aula de la Universidad donde se realizaba la segunda fase del concurso. Nos dieron una caja y teníamos que redactar una historia con lo que nos inspirase. Fue algo difícil, pero al final conseguí hacer una historia medianamente buena. Salimos de allí y volvimos a la librería hasta que se hizo la hora del tren y nos fuimos a casa.

Alex Radita (3r)

EL QUE PENSE DEL LAND ART

Des de xicoteta he sentit interès per l'art però mai havia escoltat res sobre el Land Art.

Al fer aquest treball, m'ha sorprès observar com amb materials procedents de l'entorn natural i el paisatge es poden crear obres artístiques tan especials.

La majoria d'obres Land Art són provisionals o deixades als elements naturals, com la pluja, el vent o qualsevol canvi a l'entorn. Les formes més utilitzades solen ser la línia, l'espiral, el cercle i el quadrat, inclús formes geomètriques tridimensionals.

En algunes ocasions les formes són de la pròpia naturalesa, es a dir, els materials que es gasten, no es manipulen.

Altrament, aquest tipus d'expressió artística, és una manera de poder gaudir l'art i que no segue en una habitació observant un quadre, si no a l'aire lliure amb la naturalesa, observant obres sorprenents en espais oberts.

El propòsit del Land Art és la connexió indissoluble entre l'obra d'art i el paisatge en que es troba. Aquest art es construeix generalment amb materials com la pedra, roques, branques, aigua o d'altres similars que junt a elements naturals s'aconsegueix un efecte integrador. Amb freqüència s'empren també pigments, cordes i metalls.

Les intervencions al bosc d'Oma són un bon exemple de Land Art a territori espanyol. Foren realitzades pel pintor i escultor Agustín Ibarrola entre els anys 1982 i 1986. Aquest bosc està situat a la reserva de la Biosfera de Urdaibai i consisteix en un grup d'arbres en els que s'han realitzat pintades i que en el conjunt de diversos troncs i mirant des de determinades posicions, composen diferents figures geomètriques, humanes i animals. És una obra meravellosa, de les que més m'ha impactat.

Finalment, dir que personalment ha segut un gust poder aprendre noves coses que hi ha en aquest món i ni ens adonem.

Kamile Lidaite (4t ESO)

HEM RECICLAT 80 QUILOS DE PAPER

Enguany el nostre centre ha començat un projecte de reciclatge de paper. La primera tasca va ser distribuir unes caixes de cartó per totes les aules i dependències del centre. Després, sobretot l'alumnat de 4t d'ESO, i en alguna ocasió el de 3r, han estat passant cada dijous aula per aula arreplegant tot el paper, l'han pesat i l'han abocat al contenidor de paper que tenim a les portes del centre. Gràcies a la col·laboració de tots, enguany hem aconseguit reciclar vora 80,8 kg de paper. Ens pot semblar poc si ho comparem amb els 1000 kg que consumeix el centre en cada curs escolar, però és molt més del que havíem fet fins ara, i no està gens malament per a ser la primera vegada que es du a terme aquesta iniciativa. A més, ha sigut tot un èxit només per veure com s'implicava tota la comunitat educativa, sobretot l'alumnat, però també els conserges i el professorat.

Gràcies a tots pel vostre esforç!

Raquel Donet (Professora de Valencià i tutora de 4t d'ESO)

Aquests són alguns dels alumnes de 4t d'ESO que han participat arreplegant el paper reciclat cada dijous i la seua tutora.

GENERALITAT VALENCIANA
 DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS
 INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA DE
 "EL LICEU JOAN VESPER A BOLLAMA"
 C/DEL DRAK Nº 140222919 TEL:961719116
 46022 BOLLAMA (VALENCIA)
 46022316@GMAIL.COM

REGISTRE PAPER RECICLAT CURS 16-17

SETMANA	PES
27 OCT-2 NOV	3,8 KG
3 NOV - 9 NOV	5,9 kg
9 NOV - 21 DES	20,4 kg
21 DES - 28 GEN	6,3 kg
28 GEN - 3 FEBRER	7,5 kg
3 FEBRER - 5 MAR	11 kg
5 MAR - 20 MAR	8,5 kg
20 MAR - 6 ABRIL	42 kg
6 ABRIL - 11 MAIG	7 kg
11 MAIG - 26 JUNY	15 kg

El registre de quilos que s'ha fet durant el curs.

QUÈ TIREM:

- CARTÓ I CARTOLINA.
- FULLS GASTATS.
- DIARIS I REVISTES.
- OURES I ALTRES ENVASOS DE CARTÓ.

QUÈ NO TIREM:

- PAPER PLÀSTIFICAT O METAL·LITZAT (xarcuteries, pescateries).
- FOTOGRAFES.
- PAPER DE CUINA, HIGIÈNIC O BRUT.

Autors: Neema Pineda i Chai Simón

QUÈ TIREM:

- BOTELLES DE VIDRE.
- FLASCONS DE CONSERVES.
- POTS DE COSMÈTICA I PERFUMERIA.

QUÈ NO TIREM:

- PERETES O BOMBETES.
- VIDRES DE FINESTRA, GOTS I CUPES DE VIDRE.
- PITXER I TASSES.
- PORCELLANA O CERÀMICA.
- TAPS, XAPES O TAPES DELS PROPIS.
- POTS O BOTELLES DE VIDRE.
- TUBS FLUORESCENTS (LLUM)

QUÈ TIREM:

- LLANDES DE BEGUDA I CONSERVES, PAPER D'ALUMINI.
- XAPES, TAPES, TAPIS DE METALL.
- BOSSES I RECIPIENTS D'ALUMINI PER A ALIMENTS.
- BOTELLES DE PLÀSTIC I BRINKS, ENVASOS DE PRODUCTES LÀCTICS.
- SAFATES I CAIXES DE SORD SINTÈTIC.
- PAPER FILA TRANSPARENT, PLATS I GOTS D'UN SOL ÚS.

QUÈ NO TIREM:

- AEROSOLS O ESPRAIS BUITS.
- CALDERS DE CUINA O PAELLES.
- CINTES DE VÍDEO I MÚSICA O CDs.
- COBERTS METÀL·LICS O DE PLÀSTIC.
- TUBS DE PVC

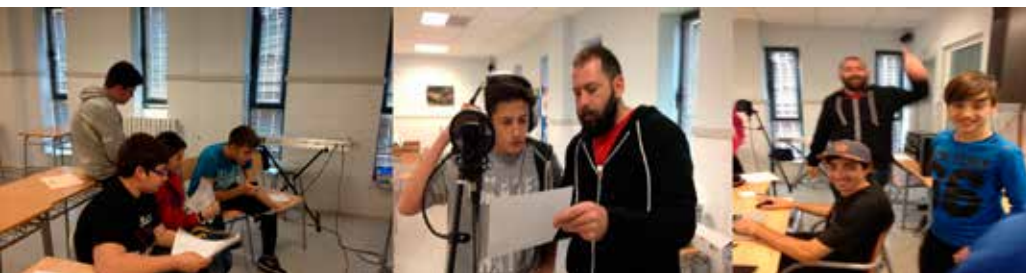
NO LA DEIXES SOLA

El rap de l'IES de Sollana per les 3R

Volíem fer un rap sobre les 3R i no sabíem per on pegar. Triàrem una base de música i convocàrem un concurs de lletres. Només s'animaren a participar uns poquets alumnes de 1r i 2n d'ESO i les lletres no eren per a tirar coets, però les ficàrem totes en un perol, les mesclàrem, afegirem uns quants quilos d'il·lusió dels nostres xiquets i xiquetes, un bon grapat de professionalitat del grup de rap La Raíz i un pessigueta de sort. I ho remenejàrem tot durant moltes hores. El resultat és espectacular, una cançó molt xula que s'enganxa a les orelles i no pots deixar de cantar. I com que ens havia quedat tan bé, vam voler fer un vídeo amb ella, per a la qual cosa ens van ajudar Carolina i Àlex, alumnes del Cicle Superior d'Imatge i So de l'IES Veles e Vents del Grau de Gandia.

Ací teniu la lletra, la podeu escoltar a l'enllaç següent i en breu podreu veure en vídeo.

<https://wetransfer.com/downloads/080325f4398b2512dd9d3f12d04b4ac820170503203559/a18881d8a45bbf32ed07338eadd0d3da20170503203559/aa600e>

Assajant la cançó i gravant-la amb Josep, Panxo, i Jano, components del grup de rap La Raíz de Gandia.

Assajant la cançó i gravant-la amb Josep, Panxo, i Jano, components del grup de rap La Raíz de Gandia.

Gravant al pati tot l'alumnat.

NO LA DEIXES SOLA

A L'INSTITUT DE SOLLANA CANTEM PERQUÈ ENS DÓNA LA GANA!

I EAH! UNA CANÇÓ VOLEM CANTAR
PER LA NATURA RESPECTAR,
LES MANS UNIREM AMB ESFORÇ
PER PROTEGIR EL NOSTRE ENTORN.

SI VOLS UN PLANETA NET
HI FICARÀS MOLT D'INTERÉS.
SABEM QUE EL MÓN HEM DE CUIDAR,
LI CANTAREM A COMENÇAR.

EI! I QUAN M'ARRANQUE A RECICLAR
JA M'APETEIX RAPEJAR
EI! COMENCE A CANTAR EL RAP
I HO NETEJE TOT AMB UN DRAP.

EI! DEIXALLES I ABOCADORS,
DE BRUTÍCIA FINS A DALT!
JO VULL UN MÓN DE VERDOR,
NO DE FUM I POLIESPÀ!

AÇÒ ESTÀ MOLT VIU I CREIX,
PERÒ L'HOME HO DESTRUEIX.
AIXÒ SÍ QUE ESTÀ MOLT LLEIG
DESFER LES COSES DELS DEMÉS.

A L'INSTITUT DE SOLLANA CANTEM PERQUÈ ENS DÓNA LA GANA!

EI! JA TENIM LA SOLUCIÓ!
REUTILITZA, BORINOT!
NO GASTES DE MÉS, REDUEIX.
I RECICLA TOT EL MES.

VÉNEN ELS AVIS A EXPLICAR HISTÒRIA.
REUTILITZAVEN, FES MEMÒRIA!
TOT S'APROFITA, LES DONES HO SABEN.
HUI MÉS QUE MAI, FEM CAS ALS SAVIS.

SI NO VOLS CONTAMINAR
EL COTXE NO HAURÀS DE GASTAR
EL TRANSPORT PÚBLIC CAL USAR
I LA NOSTRA TERRA ESTIMAR

EI! I SI SOLLANA VOLS CUIDAR
VÉS ENSENYANT-TE A NO EMBRUTAR.
L'AIRE NO VOL AQUESTA GUERRA,
NI LES AIGÜES DE L'ALBUFERA.

AL NOSTRE INSTITUT DE SOLLANA
CANTEM PERQUÈ ENS DÓNA LA GANA!
L'EFECTE HIVERNACLE PERJUDICA.
SI VOLS REDUIR-LO PARTICIPA!

A L'INSTITUT DE SOLLANA CANTEM PERQUÈ ENS DÓNA LA GANA!

Elisa Faus i Raquel Donet
(Professores de Valencià)

La Murta, una oportunitat didàctica a l'aire lliure

A les darreries de la segona dècada del segle XXI sembla que tothom està d'acord en que l'escola, en el nostre cas l'institut, no és l'única forma mitjançant la qual els adolescents aprenen i es formen en el seu procés de construcció personal i de ciutadania. No obstant, no s'hauria d'infravalorar els diferents aprenentatges que des de la institució educativa se'ls proposa a l'alumnat. Un bon exemple d'aquesta breu reflexió que introdueix l'article és l'eixida al paratge natural municipal que realitzarem alumnat i professorat de l'IES de Sollana durant la setmana cultural. Per què n'és un bon exemple? Doncs principalment perquè es tracta d'un espai on aprendre de forma integrada diferents aspectes d'assignatures que cursen els alumnes a l'institut. Aprenentatges que serveixen per a desenvolupar una ciutadania plena, participativa i respectuosa amb el medi ambient.

A la Murta és evident que es pot gaudir de la tranquil·litat que ofereix qualsevol espai natural i respirar la puresa d'aire que ens brinda la densa i variada vegetació que hi habita. Així mateix també es pot entendre en major profunditat alguns coneixements que es treballen en assignatures com biologia i geologia, música, valors ètics o geografia i història. Si ens centrem en la història dels humans que han poblat aquesta vall i en l'evolució dels seus habitants, podria fer-se'n una reconstrucció d'alguns dels esdeveniments significatius de les diferents etapes de la història.

Fins el segle XIV sols habiten la vall alguns clergues dispersos en diferents ermites. La conquesta del territori per part de Jaume I -ja al segle XIII- du associat el posterior repartiment entre la noblesa que havia participat en el procés. D'aquesta manera serà el propietari de la vall l'alzireny Arnau Serra qui en 1357 la cedisca als clergues abans esmentats per a que en construïsquen un monestir. Aquestes edificacions eclesiàstiques foren fonamentals en època medieval per a l'organització i domini del territori, sobretot en un context d'instabilitat constant a la zona per les nombroses incursions de pirates. Després que el papa Gregori XI atorgue la concessió per construir el monestir de la Murta passaran 25 anys fins que aquest siga habitable. Entre aquest moment i el segle XVIII aquell monestir construït sobre tres de les ermites que habitaven els clergues abans del segle XIV, va experimentar diferents obres i remodelacions. En la nostra visita destacarem entre aques-

tes remodelacions la que erigeix la torre dels coloms encara visible. La torre mostra la necessitat de tenir estructures defensives contra els atacs dels pirates. També és especialment curiosa l'edificació usada com a presó, en la qual observarem les imatges que els presoners gravaven a les parets del seu interior durant la seua llarga empresonats.

Les construccions del monestir experimentaren una modificació ja en època contemporània. En 1836 Juan A. Mendizábal, elabora un projecte conegut com la *lleï de desamortització*, en el qual s'intenta atacar un model de societat (l'absolutista d'antic règim) que es resisteix a desaparèixer. Amb aquesta llei es venen en subhasta pública les propietats improductives de l'església. D'aquesta manera el monestir va passar a mans privades i es va destruir per edificar una residència de vacances d'una família adinerada d'aquest context. Açò és el que explica que a l'entrada a la vall estiga construïda una casa menuda, doncs era la "casa del guarda" que protegia les propietats dels nous "inquilins" de la vall. Des d'aquest moment fins a l'any 1989 (any en que l'Ajuntament d'Alzira compra la vall), l'edifici monacal es troba en progressiva decadència. Diferents aljubs, bases de reg, una ermita rupestre, estables per a les cavalleries o un aqüeducte són algunes de les edificacions que podem gaudir en aquest espai privilegiat en l'actualitat.

Il·lustres visitants recorregueren el camí des de l'entrada de la vall fins al monestir. Si algun nom cal destacar hauria de ser el del monarca Felip II, qui acompanyat de les seues filles visitaren la vall en 1586. Fou tanta la importància d'aquesta visita, que el pont que dona accés a les restes del monestir fou batejat amb el seu nom. No obstant això cap d'aquestes visites foren més importants que la nostra; no perquè tinguem cap títol nobiliari, sinó per-

què la Murta ens ha ajudat a comprendre millor el que fem i aprenem dins de l'aula.

A més del context històric explicat, en l'àmbit geogràfic estudiem el procés de formació del relleu i les unitats morfoestructurals de la península. A la vall de la Murta -com que és part de la serra de Corbera- podem veure la confluència entre el Sistema Ibèric i les serralades Bètiques. Sent un "punt d'encontre" entre dues grans formacions de muntanyes que segueixen trajectòries quasi perpendiculars (Sistema Ibèric nord-oest cap a sud-est, serralades Bètiques sud-oest cap a nord est).

A nivell botànic gaudim d'un espai singular doncs els experts han identificat més d'un miler d'espècies diferents a la zona, tenint dues gran àrees diferenciades (la solana i l'obriu). Així podem observar des de vegetació abundant del bosc mediterrani -com el llentiscle, el lligabosc o la coscolla- fins a espècies endèmiques -com la planta coneguda popularment com "arenaria", usada ara i abans com un remei per a combatre infeccions d'orina o pedres al ronyó-. No deixant de banda la planta que dona nom a la vall, la Murta, la flor de la qual podem contemplar a la imatge.

A través d'aquests tipus de coneixements, que arriben fins a nosaltres en l'actualitat en gran mesura per la tradició oral, podem entendre el que es comentava sobre el saber integrat a l'inici de l'article. Si férem un exercici d'empatia històrica, el primer que caldria considerar és que els monjos que habitaven la vall tenien un sistema de valors i una concepció

diferent del món a la que tenim al segle XXI. Per a comprendre-la és interessant fer un exercici de recerca d'espècies vegetals que trobem a la vall i l'ús que d'aquestes se'n podria fer en aquell context. Servisquen com a exemple els *acants* que poblen el barranc de la Murta -típics en els capitells de l'art grec d'estil corinti- servien com a desinfectant en les ferides que tenia el bestiar en el seu trajecte des d'un territori fins al monestir. O bé les "*quallallets*" una planta que s'usava com si fos una granera per a netejar la llet acabada de munyir de pels i per produir formatge.

Aquest exercici de comprendre modes de vida diferents als que tenim a l'actualitat ens dona una perspectiva més àmplia de la realitat en la que vivim. Ens ajuda a qüestionar-nos alguns dels valors que tenim o que imperen a la societat i en general a reflexionar sobre la societat en que vivim. Si atenem al medi ambient i la nostra consciència ecològica, aprendre de la visita a la Murta ens ajuda a substituir el verb "mirar", per el de "veure". Açò ens ajuda a millorar la comprensió de l'entorn i a posar en valor el que percebem pels sentits quan realitzem aquest tipus de visites. Al cap i a la fi la finalitat educativa que perseguim als instituts no és altra que el nostre alumnat siga capaç d'interpretar el món, tinga les destreses necessàries per a interactuar amb la realitat i pugui millorar-lo en benefici de tota la societat.

Odiel Galán Olcina
(Professor de Geografia i Història)

CREACIÓ LITERÀRIA

TODO LO QUE QUERÍA

Había una vez, dos hermanos: Jacke y Eric.

Eric, era el hijo consentido y mimado que siempre tenía todo lo que quería y además nunca tenía suficiente. Aparte de eso, trataba fatal a la gente, especialmente a su hermano mayor Jacke: le decía que él era el favorito de sus padres, que él podía conseguir lo que quisiera cuando quisiera, le insultaba, le pegaba y se burlaba de él cada vez que veía una oportunidad de hacerlo.

Jacke en cambio era un niño amable y simpático que lo único que pedía era un poco de cariño por parte de su hermano, pero eso parecía un deseo imposible de cumplirse.

Pasaron los días, los meses y los años; hasta que finalmente los dos se hicieron adultos.

Jacke se había hecho bastante guapo: seguía teniendo aquel pelo moreno y aquellos intensos ojos verdes; pero ahora ya no era tan delgado como antes, sino que ya se había formado. Era todo un hombre de negocios, vivía en una gran casa y se había hecho bastante rico; pero el dinero no lo cambió en absoluto. Debido a su buen carácter tenía muchos amigos y una novia a la que quería mucho; pero lo más importante: era feliz, aunque sentía que aún le faltaba algo para alcanzar la verdadera felicidad.

El futuro no le trajo tan buena suerte a Eric, ya que dependía totalmente de su hermano, al que detestaba. La cosa es que Eric no trabajaba debido a que lo echaron del trabajo por una pelea con el jefe; siempre estaba peleándose con todo el mundo, y la mayoría de veces salía muy lastimado, pero él seguía clavándose en líos y juntándose con mala gente. Como sus padres habían muerto en un accidente de coche y no tenía verdaderos amigos, no le quedaba otra que vivir con Jacke, el único que seguía consintiéndole y soportando su forma de ser. Pero tampoco podía quejarse, porque no hacía nada: ni limpiaba, ni hacía la compra, ni cocinaba... lo único que hacía era estar tumbado en el sofá y hacer la vida imposible a su hermano. Como por ejemplo: nada más empezar a vivir con Jacke le hizo vender los perros que tenía en casa porque él les tenía pánico y le dijo a su hermano:

- O yo o los perros-, y Jacke que no podía discutirle nada a su hermano, accedió a vender a su dalmata y a su pastor alemán.

Un día Jacke decidió llevar a la chica, a la que tanto amaba y con la que llevaba casi dos años saliendo, a su casa para que cenaran juntos y conociera a Eric. Al llegar la noche, el timbre sonó, Jake fue a abrir la puerta e invitó a Bela a pasar dentro de la casa. Cuando ya estaban los tres sentados y listos para empezar a comer se oyó "ring, ring" y Jacke se levantó de la silla y fue a hablar por teléfono a la habitación de al lado dejando a Bela y Eric solos.

Estuvo aproximadamente ocho minutos hablando por teléfono y al volver se encontró a Bela llorando desesperadamente mientras gritaba: "¿Por qué? ¿Por qué hiciste eso, Jacke?" y a Eric, al ver que su hermano había regresado, con una sonrisa. Entonces Bela dirigió su mirada hacia Jacke y con lágrimas en los ojos le dió una bofetada con todas sus fuerzas y se marchó dando un portazo.

En ese momento, Jacke se había quedado parado sin saber que hacer ni que había pasado. Después observó como su hermano se partía a carcajadas y tras unos segundos en completo silencio se dirigió hacia Eric furioso y desafiante; lo agarró fuertemente de la camisa y le dijo:

- ¿¡Qué le has dicho a Isabel!?

- Sólo le he dicho algunas mentirijillas, pero parece que la muy tonta se lo ha creído completamente. Y has visto la mano roja que ha dejado marcada en tu cara y lo furiosa que se ha ido; hay gente que no tiene sentido del humor-. Respondió Eric con gesto burlón.

- ¿¡Qué has hecho, qué le has dicho!?! ¡Serás idiota!

- Oye, oye. No te pases, no hace falta que ninguno de los dos os pongáis así. Era sólo una broma. Y por cierto, antes de que vinieses, mencionó que te iba a dejar por haberla engañado de esa manera- dijo Eric, y después de eso volvió a sonreír.

Ahí fue cuando la ira de Jacke estalló, después de tanto tiempo soportando, en ese momento no pudo más y estalló. Le dijo todo lo que se había guardado dentro durante tanto tiempo y se lo soltó; pero eso no era suficiente para compensar todo lo que había hecho y juró vengarse de Eric, esa se la pagaría muy caro; conseguiría que ese niño malcriado se arrepintiese de verdad.

Pasaron dos o tres meses, era un lunes por la mañana y Jacke se fue a trabajar. Pero ese no era un día cualquiera, porque Jacke no regresó.

Poco a poco se lo fueron quitando todo a Eric: la casa de su hermano y todo lo que había dentro por no pagar el alquiler..., pero eso no era lo peor, lo peor era que se había quedado completamente solo.

Eric pasó un año viviendo como vagabundo. Había adelgazado mucho, su cara estaba huesuda; su pelo rubio estaba todo sucio, un poco más largo que antes por llevar un tiempo sin cortárselo y mal cuidado; sus intensos ojos verdes, como los de su hermano, mostraban una profunda tristeza. Aquel apuesto chico de mirada traviesa se había convertido en una persona que se odiaba a si mismo, había tenido el tiempo suficiente para arrepentirse. Solía pasar el tiempo sentado en un banco al que le daba la sombra de un árbol, ese banco se encontraba cerca de la casa que antes era de su hermano y donde él vivía; había perdido toda esperanza de que Jacke regresase, pero él seguía estando cerca de aquella casa donde tenía tantos recuerdos y donde cometió el mayor error de su vida.

Estaba anocheciendo y él estaba sentado en el mismo banco de siempre. De pronto pasó un perro por delante del banco y Eric del pánico que tenía se subió corriendo al árbol y empezó a gritar: "¡Ayuda, ayuda!", al empezar a gritar Eric, el perro empezó a ladrar y estuvieron así hasta que un hombre apareció y ahuyentó al perro. Después el hombre dijo:

-Veo que les sigues teniendo pánico a los perros.

Después de oír esa frase, Eric se sorprendió, se bajó lentamente del árbol y observó más detenidamente a aquel extraño hombre que le resultaba tan familiar; después dijo:

-Acaso... tú eres...- ya no pudo decir más; el hombre, con una alegre sonrisa, respondió:

-Sí, ¿es que ya no reconoces a tu propio hermano? Sí, soy yo, Jacke.

Después de decir eso, los dos se quedaron callados, mirándose. Y después de esos instantes sin que nadie dijera nada, Eric se puso a llorar, no quería mostrar debilidad, pero no podía parar de llorar al ver a su hermano y recordar todo lo que le había hecho y lo mal que lo había pasado sin él.

Y, con los ojos llenos de lágrimas y con el mayor arrepentimiento que había sentido en su vida, dijo su más sincero:

-Lo siento.

Jake siguió en silencio, pero extendió los brazos. Al ver eso, Eric no pudo resistirse y fue corriendo a darle un abrazo a su hermano mayor. Después respondió emocionado:

-Eso es todo lo que quería, un abrazo y un perdón. Esto es todo lo que quise durante tanto tiempo...-

Jacke también empezó a llorar, y así se quedaron, entre lágrimas y la calidez de ese deseado abrazo.

Nerea Felip Martínez (1r B)

Así es mi vida

Así es mi vida,
mando,
como tú. Como tú
mando ligero ,
como tú
mando al que juego
al Call of duty nuevo,
como tú,
que en días de tormenta
te he tenido
constantemente encendido
y luego te apago
y mientras veo la tele
te cargo
como tú, que no has servido,
para ser ni volante
del Need for speed most wanted
ni una Ps4 camera
ni una kinect
ni una Nintendo
como tú
mando aventurero
como tú
tal vez estás hecho
solo para un hombre
mando pequeño
y
ligero

Brandon Steven Ramírez (3r B ESO)

AMOR PERRUNO

Había una vez un niño que le gustaban mucho los animales, principalmente los perros. El niño cuando era muy pequeño tenía 2, pero no les podía sacar a pasear porque eran más grandes que él y más fuertes. Él siempre se iba con su padre a pasear los y al jugar con ellos. Los perros se iban siempre detrás de la familia fueran donde fueran ellos iban también, era como dos más en la familia.

No obstante, un día, llegó una mala noticia a la casa... habían robado a los perros. Eso fue como si lo apuñalaran por la espalda. Toda la familia estaba muy triste, pero el niño con un poco de esperanza rápidamente cogió una bicicleta y se fue a buscarlos por todo el pueblo, por cada rincón, montones de tierra, cada callejón calle, iba por la calle gritando sus nombres, pero no aparecían, se fueron a la sala contenedores del pueblo, por los campos, ríos, acequias..., niño ya cansado y se estaba haciendo de noche se fue a casa cabizbajo. Al día siguiente se dieron cuenta que habían roto la valla del recinto donde se encontraban los perros. Ya con muy poca la esperanza de encontrar los perros, denunciaron un caso. Día a día el niño no tiene esperanza de encontrarlos, siempre que veía un perro creía que eran ellos, pero no, un día el niño paro a un hombre con sus perros y le pregunto donde los compró porque se parecían a ellos, pero no eran ellos. Ya habían pasado 3 meses y no tenía noticias ninguna de ellos. Todos tenían esa esperanza de que aparecieran pero el niño el que más. Pasaba el tiempo y esa esperanza si va terminando, ya habían pasado 5 meses.

Después de unos meses, una noche, en la que estaba toda la familia viendo el fútbol, Valencia contra Atlético de Bilbao, cuando de repente suena el teléfono fijo. Lo coge el padre... Era su tía, a la que también le gustaba mucho los animales y tenía un campo al lado de donde estaban los perros que robaron y allí era donde estaba casi siempre en el campo, la tía les daba de comer y les hacía muchas cosas. Bueno volviendo a la llamada, la tía llamaba para comunicarle al padre que había una perra pastor alemán rascando en la puerta pero estaba muy flaca. El padre se fue rápidamente al campo para ver si era ella nunca la perra. Al cabo de 10 minutos más o menos suena el teléfono. Era el padre, que habían encontrado nunca, todo eso por un rápidamente al campo y niño con muchísima adrenalina en el cuerpo, si estoy con el pijama y con chanclas, corriendo como un loco al completo. Cuando llegaron la perra le reconoció y fue corriendo a saludarles, todos estaban contentos, era como si les hubiera tocado la lotería. La perra está muy flaca y desnutrida y deshidratada le dieron un montón de comida y agua, cuando llegaron a casa. Le pusieron en todas las redes sociales y en todos los sitios. Lo malo

es que el perro no apareció. La perra era más veterana y se sabía el camino a casa. La cosa no termina aquí, sino que, al día siguiente la perra se levantaba pero con mucho esfuerzo. Todos pensaban que era normal, no tenían fuerzas.

Pasaba el tiempo y seguía igual, hasta que un día la llevaron al veterinario, ya allí recibir una mala noticia, la perra tenía leishmaniosis, una enfermedad que era mortal si no la detectaba a tiempo como la familia en llevo a la perra a todos los sitios gastando mucho dinero, hasta que un día la tuvieron que sacrificar, le dieron el último despido alegres porque sabían que había luchado y era una campeona, pero saber que no lo iba a volver a ver más empezaron a llorar. Al cabo de una semana y niño tenía un torneo de fútbol, y se puso la camiseta blanca que ponía, nunca siempre estarás en mi corazón. Y si me tira un bol la tenía que enseñar, pero no he metido gol, hasta que llegaron a la final y metió el gol de la victoria. Y si no soy con su camiseta con mucho orgullo y satisfacción.

Al cabo de un tiempo, el niño se va haciendo mayor y quería otra perra, pero su padre no le deja. Hasta que llegó a los 13 años y él mismo se pagó con su dinero y la autorización de sus padres una perra pastor alemán. El niño era el más feliz del mundo con su nueva perra a la que le llamaban Bimba y Ana que quería mucho, los primeros días dormir encima el niño, hasta que ya se hizo más grande y los padres le hicieron un lugar a propósito solo para ella en el corral. El niño le sacaba a pasear todos los días y se salía a todos los lados con ella, pasaba el tiempo y el niño la llevó. a un concurso de perros al que ganamos y ahora va a ser la mejor de Europa.

Alejandro Cabrelles (2n A)

CONFIANZA ENTRE HERMANOS

En la tierra de las meigas, Galicia, hace mucho tiempo vivía una vil hechicera, Andreia, que, para divertirse, modificaba los sueños, haciendo que la persona que había tenido ese sueño enloqueciera, se quitara la vida, asesinara a alguien o cualquier otra maldad.

Un día la hechicera tomó como objetivo a dos hermanos, Bruno y Eloy, eran gemelos así que eran muy parecidos: pelo castaño, bastante altos, ojos verdes, delgados. Solo se diferenciaban por una cicatriz en la cara que se hizo Bruno al ahuyentar a un gato salvaje de su campo. Bruno era un poco agresivo e instintivo,

mientras que Eloy era más calmado e inteligente. Vivían en una cabaña en medio de su campo, que a su vez estaba en medio de un bosque. Los dos vivían solos, sus padres fallecieron hacía años por enfermedades.

Cuando llegó la noche y los hermanos estaban sumidos en un profundo sueño, la hechicera forzó la puerta de madera, entró en la cabaña y les hizo soñar lo mismo. El sueño era así: Uno de ellos despierta en medio del bosque, todavía es de noche y hay mucha niebla, se intenta levantar para volver a la cabaña, pero las piernas no le responden y solo consigue sentarse. En frente ve dos sombras, la de una persona y la de un animal. “¿Quién eres?” grita, pero no obtiene respuesta. Espera a que estén lo suficientemente cerca como para poder distinguirlas y ve que se tratan de un anciano con una larga barba blanca, lleno de arrugas y vestido con ropas andrajosas que se apoyaba en un bastón de madera y de un fiero lobo. El anciano se pone frente a él y con voz aguda le advierte: “No te fíes de tu hermano, pues será él quien te de la muerte”. El anciano se echa atrás y grita: “¡Ataca!” el lobo se le echa encima y al abrir sus oscuras fauces, despierta de un salto.

La hechicera se escondió. Ellos se miraron a los ojos, “Una pesadilla” le dijeron al otro y volvieron a dormir.

Desde entonces Bruno y Eloy no volvieron a confiar en ellos. Años de desconfianza después una oscura idea pasó por la cabeza de Bruno: “Si le mato el no podrá asesinar me”. Así que cogió un cuchillo y se dirigió

a su hermano. Eloy, al ver que la advertencia se hacía realidad, huyó de Bruno hacía al bosque, entonces la misma oscura idea llegó a su mente, empezó a buscar una posible arma letal y encontró una gran y afilada piedra.

Los dos gemelos corrieron el uno hacia el otro y, cuando estaban a punto de golpearse, oyeron una aguda risa de mujer y vieron salir a una muchacha de pelo largo y negro, tenía los ojos verdes y la piel pálida, era bastante alta. Salió revolcándose de unos arbustos y agarrándose la barriga a causa de la risa. Era la hechicera. Los dos se acercaron a ella.

¿ De qué te ríes? - preguntó Eloy dejando la roca en el suelo.

De vosotros, habéis caído en mi trampa, como ratones en una ratonera. - contestó Andreia todavía riéndose.

¿ A qué te refieres? - preguntó con voz tranquila Bruno poniéndole el cuchillo sobre la garganta.

Hace varios años hice que soñarais con un anciano advirtiéndooos que el otro os mataría.-explico asustada.

Ella echo a correr, consiguió huir y se prometió a sí misma no volver a manipular ningún sueño, por si la próxima vez no tenía la suerte de escapar. Y Bruno y Eloy vieron como un sueño les había afectado, se prometieron confiar en el otro pasara lo que pasara y vivieron una larga vida de amistad, abundancia y sobre todo de felicidad.

Donís Albeldo Soriano (1r A)

Día de lluvia

Hoy es día de lluvia
mira por la ventana,
cuenta cada gota.

Beatriz Ferreira Moura (1r C)

Hoy es día de lluvia en sus ojos
caen los sentimientos
en pequeñas gotas
que susurran T

E

E

X

T

R

A

Ñ

O

QUÈ ÉS LA FORMACIÓ PROFESSIONAL BÀSICA?

És un programa inicial de Serveis Administratius que té com objectiu proporcionar l'educació i formació necessària per al desenvolupament del potencial personal i la inclusió sociolaboral, en tots els sectors productius, així com en l'Administració Pública, també és de caràcter preparatori i facilita la possibilitat d'accedir a l'obtenció del títol de Graduat en Educació Secundària Obligatòria, accés a Cicles Formatius i en definitiva a l'orientació educativa.

Els nostres alumnes de 1FPB de serveis administratius, volen expressar què és per a ells i què els aporta la realització d'aquest programa d'estudis formatius:

L'actual curs de FPB m'ha servit per a ensenyar-me coneixements relacionats amb el món administratiu, comercial, i com no, per a la vida quotidiana. Aquest és totalment diferent a l'ensenyament obligatori, l'ESO, excepte aquelles matèries d'àmbits lingüístics i científics.

Alicia Chirbés (tutora FPB 1)

Puc dir que estic satisfet i m'ha agradat aprendre conceptes nous que m'aporten riquesa i saber estar per a un futur laboral.

Lluís Roig Vila

Passar a FPB ha sigut un gran canvi per a mi, a l'inici del curs estava preocupada, considerava que era un món desconegut, però al llarg del temps me n'he adonat que podia organitzar-me i que anava aconseguint-ho a poc a poc.

M'ha ajudat a integrar-me al món administratiu i a descobrir nous aspectes relacionats amb el món comercial i laboral.

Estic molt contenta d'estar cursant la FPB.

Inma Baldoví Navarro

Un refrany diu "bé esta el que bé acaba".

Aquests dos anys us han marcat un camí, han estat dos cursos intensos en continguts acadèmics i de "preparar-vos per sortir al món".

El heu aconseguit.

Enhorabona.

I recordeu **"no oblideu d'on veniu i cercar la meta que us heu marcat"**.

Xics no és un adéu, és fins sempre.

Maria Castelló Pellicer
TUTORA F.P.B. 2

Formació en centres de treball

Aquest curs finalitzen els seus estudis la segona promoció d'FPB de l'IES Sollana. El claustre del professorat agraeix a les empreses i les administracions públiques locals que han participat de manera altruista en la formació d'aquests alumnes:

- **Distribuciones Juan Luna S.L.U.**
- **Geroresidencial Solimar S.L.**
- **Ajuntament Sollana**
- **Ajuntament Sueca (Biblioteca municipal).**

Amb la crucial aportació feta per cadascun dels seus instructors, aquests alumnes han aconseguit assolir a la formació pràctica que necessitaven per obtenir tant el títol de FPB com el de graduat en ESO.

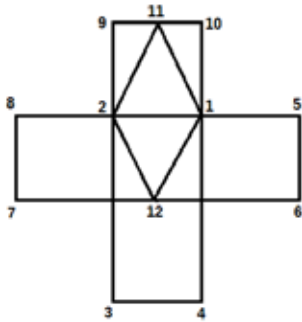

Passatemps matemàtics

D'un sol traç

S'ha de fer el següent gràfic amb una línia contínua (sense alçar el llapis del paper). No es pot tornar a passar per un segment ja traçat però per un punt, lògicament, sí.

Ajuda: 1 – 4 – 3 ...

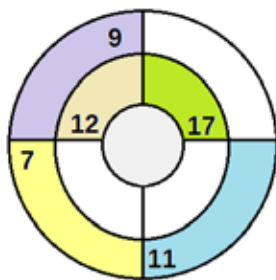
Els gelats

Una promoció permet canviar un gelat per dos bastonets de gelat. Pere té 20 bastonets. Quants gelats es podrà menjar sense haver que pagar?

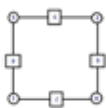

Dards

En la següent diana on s'han de clavar 7 dards per sumar 100 punts?

Solucions:

D'un sol traç: 1 – 4 – 3 – 2 – 5 – 6 – 7 – 8 – 2 – 9 – 10 – 1 – 11 – 2 – 12 – 1 * Gelats: 19 gelats * Dard: Un al 9, un al 11, un al 12 i quatre al 17 * El número: 7 9 3 6 2 0 * El rellotge: 7º 30' * Rectangle numèric

El número

Hem de trobar un número de 6 xifres sabent que:

- Totes les xifres són diferents
- La xifra A és un divisor de 91
- La xifra B és imparell i quadrat de la tercera
- La D és igual a la quantitat d'ordenacions de les lletres ABC
- La E és un nombre que sempre que es multiplique pel següent excedirà en dos al seu quadrat
- L'última xifra, la F, és igual a la seua mitat i al seu doble

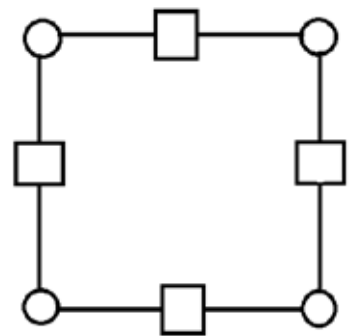
El rellotge

Quin angle formen les manetes de les hores i la dels minuts d'un rellotge a les tres i quart.

Quadrat numèric

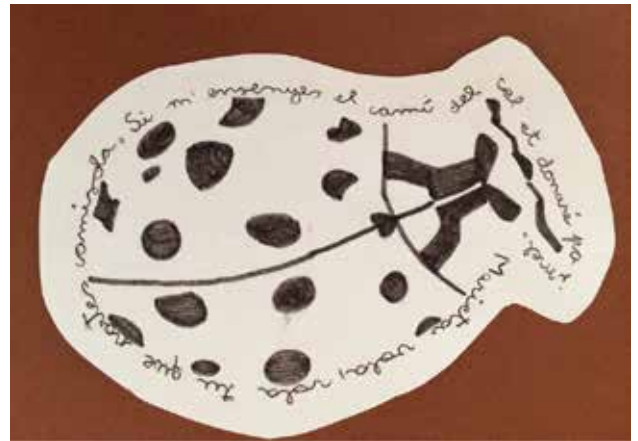
Als cercles i quadrats de la següent figura cal escriure els nombres 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 de tal manera que el nombre que hi ha en cada quadrat siga la diferència dels nombres dels cercle que té al seu costat.

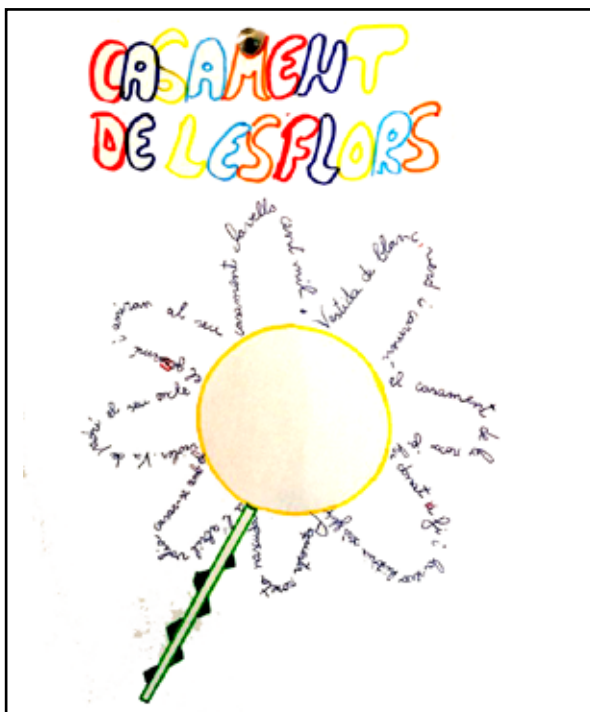
CAL·LIGRAMA, POESIA VISUAL I POEMA OBJECTE

Potser alguna vegada has tingut la necessitat de comunicar-te o expressar els teus sentiments i les teves idees sense utilitzar com a base la mètrica i el ritme. En alguna ocasió has pensat que una paraula o una combinació d'imatges suggerien una doble interpretació? A continuació, et proposem algunes composicions poètiques que poden obrir-te camí cap a noves formes expressives.

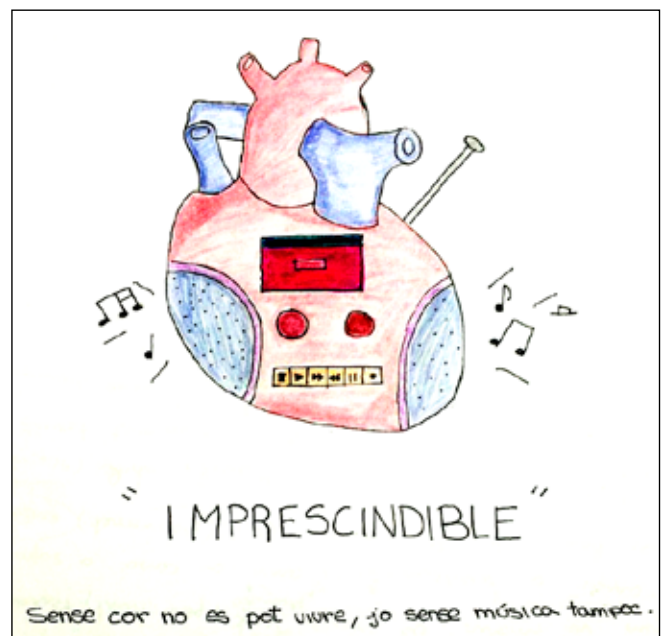
EL CAL·LIGRAMA: és una composició poètica que combina les paraules del poema de tal manera que fa una composició o dibuix del missatge del poema.

Mireia Bonastre 1r C

Raül Andrés 1r A

Sara Mirón 4t

El poema objecte: un objecte d'ús quotidià (un barret, una cadira, una cullera...) esdevé un objecte poètic quan suggereix una doble interpretació.

Mara Simó Alejos (4t ESO)

Na Hi
ha camu'
pen a
la Pou, la Pou
es el camu'

Ana
Paula
20A

